

دویم چاپ

د کوفی تاجر

د امام ابو حنیفہ رحمہ اللہ کاروباری اصول

علی اللہ متوکل

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴾

رحماني کتابتون

د حوانانو د ذهنونو روزنتون !

يادونه : په ټليگرام کې رحماني کتابتون

په سرچ سره هم پيدا کولای شئ ملگرو !

د کوفې تاجر

د امام ابوحنيفه رحمه الله عليه کاروباري اصول

علي الله متوكل

(((الجديد كتابتون)))

د کوفي تاجر

د امام ابوحنيفه رحمه الله عليه کاروباري اصول

ليکوال: علي الله متوکل

دیزاین: اکسوس گرافیک

خپرنډوی: اکسوس Aksos

چاپ: درېیم، له نویو زیاتونو سره

د چاپ کال: ۱۴۰۴ هـ ش / ۲۰۲۶ م

چاپځی: وایگل چاپ، کابل - افغانستان

بیه: ۸۰ ښ

ISBN: 978-9936-675-04-9

ټول حقوق خوندي دي ©

د دې کتاب د چاپ، خپرولو، ژباړې، برېښنایي بڼې، او هر ډول نقل ټول

حقوق د اکسوس خپرنډوی مرکز سره خوندي دي.

د خپرنډوی له لیکلې اجازې پرته، د دې کتاب هېڅ برخه نه شي کېدای چې

په هره بڼه یا د هرې وسیلې له لارې (چاپي، برېښنایي، غږیز، یا ډیجیټلي)

نقل، ثبت، یا خپره شي.

0202504652 – 0798989696
info@aksosbookstore.af
www.aksosbookstore.af
House No. 13, Area 1006, District 3
Kabul, Afghanistan

لرليک

- ٧ سریزه
- ١٠ امام ابوحنيفه رحمته الله عليه
- ١٦ اسلام يوازې د عباداتو دين نه دی
- ٢١ ولې تجارت؟
- ٢٤ د علماوو تجارت
- ٢٧ د امام صاحب تجارت
- ٢٩ د امام صاحب د توکرانو لوی دوکان (مغازه)
- ٣١ د امام صاحب د توکرانو او بدللو کارخانه
- ٣٢ د غلامانو په مټ کاروبار
- ٣٢ صادرات او واردات
- ٣٣ د امام صاحب کاروباري ځانگړنې او خصوصيات
- ٣٤ لومړی. له الله تعالى سره اړیکه
- ٣٥ ١. پر الله توکل
- ٣٦ ٢. عبادت
- ٣٧ ٣. له حرامو څخه ځان ژغورل
- ٤١ ٤. د الله په لار کې شتمني لگول
- ٤٢ ٥. سخاوت
- ٤٤ ٦. په جهاد کې مال لگول
- ٤٥ ٧. د علماوو مرسته کول

۴۵	دویم. د خلکو باور په لاس راوړل
۴۷	۱. دوکه نه کول
۵۱	۳. قسم نه خوړل
۵۲	۴. غیبت نه کول
۵۳	۵. زیاته گټه نه کول
۵۶	۶. امانتداري لرل
۵۶	۷. د خلکو سره ښې اړیکې پالل
۵۹	درېیم. د تجارت فوق العاده مهارتونه لرل
۶۰	۱. قوي ذهن، تمرکز او فهم (Sharp-minded)
۶۳	۲. د وخت مدیریت (Time Management)
۶۶	۳. صحیح موقعیت (Strategic Location)
۶۷	۴. خپل پلانونه پټول (Concealing Plans)
۶۹	۵. د بازار د اړتیاوو درک (Market Knowledge)
۷۰	۶. پر یو ډول کاروبار تمرکز کول
۷۱	۷. مخالفان نه ډېرول
۷۲	۸. د خبرو فصاحت او بلاغت لرل (Communication Skills)
۷۵	۹. کارونه نورو خلکو ته سپارل Delegation
۷۶	۱۰. د کارمندانو روزل (Staff Capacity Building)
۷۷	۱۱. د پانګې پراخول او نوښت (Investment & Innovation)
۷۸	۱۲. په کاروبار کې نرمي کول
۸۰	۱۳. گډ کار کول (Teamwork)
۸۴	۱۴. ښایسته لباس اغوستل (Business Attire)
۸۶	۱۵. دواړو خواوو ته گټه (Win-Win Situation)

١٦. د سيالۍ پرځای همکارۍ ته وده ورکول ٨٨
١٧. د کاروبار او شخصي ژوند ترمنځ توازن ساتل ٨٩
- خلاصه ٩٢
- مأخذونه ٩٤

د کوفې تاجر | ۷

سريزه

الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيد المرسلين

گرانو لوستونکو!

د امام ابوحنيفه رحمه الله عليه د تجارت زده کړې ته مو رابولم، پخیر راشئ!

اسلام يو بشپړ دين دى، د ژوند د ټولو چارو لپاره لارښوونې لري. د انسان د پيدايښت له ورځې څخه تر مرگه پورې، د اسلام اصول د مسلمان د دنياوي او اخروي بريا يوه روښانه نقشه ده. دا دين يوازې د مسجد، روژې، حج او لمونځونو دين نه دى، بلکې د تجارت، کار، کورنۍ، ټولنيزو اړيکو، سياست او اقتصاد لپاره هم غوره لارې او اصول وړاندې کوي، دا دين د سپېڅلي قرآن او سپېڅلي نبې په څېر لارښوونکې لري. د اسلام اساسي فلسفه دا ده چې انسان بايد و دنيا او آخرت دواړو ته توجه وکړي، پر الله تعالى عقیده وساتي، عبادت يې وکړي، متوازن ژوند غوره کړي، حلال رزق وگټي او د خپلې ټولنې لپاره يو گټور فرد واوسي.

د اسلام اقتصادي نظام پر عدالت، صداقت، امانتدارۍ، حلال رزق او د ټولنې د هر غړي د اقتصادي حقونو پر خونديتوب ولاړ دى. اسلام موږ ته امر کوي چې د ژوند اړتياوې د حلال رزق له لارې پوره کړو، ځکه چې د کسب، تجارت او کار کولو اهميت په قرآني آيتونو، نبوي احاديثو او د صحابه وو، تابعينو او علماوو په سيرت کې روښانه دى. الله تعالى فرمايي: **وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا** يعنې «الله تجارت حلال کړې دى او سود يې حرام کړې دى». دا آيت واضح کوي چې تجارت د اسلام يوه روا چاره ده، خو بايد د عدل او

۸ | علي الله متوكل

انصاف پر بنسټ ترسره شي.

حضرت محمد ﷺ پخپله هم تجارت کاوه، د صداقت، امانتداری او ښه معاملې له برکته یې د «امین» لقب خپل کړی و. د تجارت او معاملاتو په اړه د هغه ویناوې د اسلامي اقتصاد بنسټ جوړوي، راته فرمایي: درواغ مه وایاست، دوکه مه کوئ، قسمونه مه اخلئ، د جنس عیب بیان کړئ، له سود، رشوت، احتکار او فقر څخه ځان وساتئ. صحابه کرامو هم د تجارت له لارې د حلال رزق گټلو ته ځانگړی اهمیت ورکاوه. لویو صحابه کرامو تجارت کړی.

ډېر مثالونه لرو، چې علماوو د دین خدمت کاوه، عبادت یې کاوه او تجارت یې کاوه. تجارت نه یوازې د فرد اقتصادي حالت ښه کوي، بلکې ټولنه هم ورسره پیاوړې کېږي، پرمختګ کېږي او د نیستمونو لاسنیوی کېږي. د علماوو له ډلې څخه، امام ابوحنیفه رحمته الله علیه نه یوازې د اسلامي فقهي بنسټگر و، بلکې یو ستر تاجر هم و. هغه خپل تجارت د اسلامي اصولو په رڼا کې ترسره کاوه، صداقت او انصاف یې کاوه، امانتدار وو د خلکو میلیونونه پیسې په امانت ورسره پرته وې، د امام صاحب د سوانحو لیکونکي په اتفاق سره وایي: چې کله امام صاحب وفات شو، في بيته للناس ودائع خمسين الف الف، د ده په کور کې د خلکو د پنځوسو میلیونو امانتونه موجود وه.

د امام صاحب د تجارت د مطالعې په وخت کې به پوه شو، چې تجارت یوازې د پیسو گټلو وسیله نه ده، بلکې دا د ټولني د اقتصادي پرمختګ، د خلکو د ژوند د ښه والي، د دین د خدمت، د نېستۍ د ختمولو او مهارولو او د اجتماعي اړیکو د ټینګښت یوه مهمه برخه ده او تجارت کې خورا لویې گټې نغښتې دي. نبي کریم ﷺ

د کوفې تاجر | ۹

فرمایلي: «رښتینی او امانتدار تاجر به د قیامت په ورځ د انبیاوو، صدیقانو او شهیدانو سره وي.» دا حدیث د دې ښکارندويي کوي چې تجارت یوازې د دنیا لپاره نه، بلکې د آخرت لپاره هم یو لوی ثواب لري، خو شرط دا دی چې تجارت باید د اسلام د اصولو مطابق وي.

د امام صاحب په تجارت کې به د رزق د پراخولو، د شتمنی د ډېرولو، د برکت حاصلولو او د الله تعالی د رضایت خپلولو خورا بنایستو لارو ته متوجه شو. دا به زده کړو چې امام صاحب څنگه خپل تجارت مخته وړی او کومې ځانگړنې وې چې د امام صاحب تجارت یې نور هم وړ ځانگړی کړی وو. د دې لپاره چې د امام صاحب د تجارت ځینې ځانگړنې لا ښه واضح او بیان کړو، زموږ د وخت د لیکوالانو، تجارانو او پوهانو ویناوې او د تجارتونو بېلگي مو هم راوړې او له دې څخه مو موخه دا ده چې دا وښیو چې کومې خبرې د نړۍ لوی تجاران کوي، دا خبرې بیخي پخوا لا امام صاحب عملي کړې وې.

د امام ابوحنیفه رحمة الله علیه تجارتي فکر، ځانگړنو او اصولو ته ښه راغلاست!

په درنښت

علي الله متوکل

زما گرانه وروره او گراني خوري! 🌸

منم چي ته د کتاب مینوال / مینواله یې!.

ایا په خپل چاپیریال کې مو ملگري، کورنی، گاونډیان هم مطالعه کوي؟
که مو خواب هو وي خو ډیر ښه خپل مسؤلیت مو په په سمه توگه ادا کړی
او سل خله دې در باندي آفرین وي، خو که دغه کیسه برعکس وي او ستا
ملگري، کورنی، گاونډیان او داسي نور، په مطالعه نوې روږدې نو زما په
نظر ته خود خوا او مجرم یې!.

خکه چي تا د کتاب لوستلو خوند خکلی، نو تا باید نور خلک هم د کتاب
له دې نا آشنا خوند سره بلد کړي وای، نوراشه اوس هم نده نا وخته راشه
اوس یو خای کتاب لوستلو ته خلک وهڅوو!.
تر څو آینده نسل مو تعلیم یافته او د نړۍ سیال وي!.

د سرلوړې اباد او سوکاله افغانستان په هپله!.

په درنښت | د رحمانی کتابتون اداره 📖

د رحمانی کتابتون سره د یو خای کیدو لپاره له انټرنېټ
سره وصل شی، او بیا په دغه لاندي [Join] بڼه
باندي کلیک وکړئ!.

JOIN

امام ابوحنيفه رحمه الله عليه

د امام ابو حنيفه رحمه الله عليه اصلي نوم نعمان، د پلار نوم يې ثابت او د نيکه نوم يې زوطی دی. په ۸۰ هجري قمري کال په کوفه کې زېږېدلی دی. په دې وخت کې د امويانو پنځم خليفه عبدالملک بن مروان پر واک وو. د ستر امام پلرنی ټاټوبی افغانستان دی، نيکه يې د پروان ولايت په خواجه سياران کلي کې زېږېدلی وو. خطيب بغدادی يې په اړه وايي: « فاما زوطی فانه من اهل کابل » زوطی د امام ابوحنيفه نيکه د کابل له خلکو څخه وو. (هغه وختونو کې کابل پراخ وو، د پروان په گډون د شپږو ولايتونو څخه جوړ وو).

د امام شعبي رحمه الله عليه په مشوره يې د حديث، کلام او فقهې علم ته مخه کړل، د کوفې، بصرې او بغداد د سترو علماوو څخه يې گټه پورته کړل، په علم پسې يې و مکې مکرمې، مدينې منورې او شام ته څو څو واره سفرونه وکړل او داسې کمال ته ورسېد چې نن په علمي او عملي نړۍ کې د «امام اعظم» په نامه يادېږي او د «سراج الائم» لقب يې گټلی.

د ده د وخت ټولو عالمانو، محدثينو، سياسيونو او قاضيانو دا منل چې امام صاحب په علم کې د ځلېدلي لمر حيثيت لري. عبدالله بن مبارک رحمه الله عليه وايي: په خلکو کې ډېر لوی فقيه امام ابوحنيفه رحمه الله عليه دی. امام شافعي رحمه الله عليه به ويل: خلک ټول په فقه کې د امام اعظم ابوحنيفه رحمه الله عليه د اولاد حيثيت لري. کله چې امام صاحب وفات شو، نو د امام صاحب د کوفې شيخ او د بصرې امام شعبه بن الحجاج وويل: «په کوفه کې توره تاريخه شول»

مفسر شيخ جلال الدين سيوطي رحمه الله عليه په خپل کتاب «تبيين

د کوفې تاجر | ۱۱

الصحيفة فى مناقب الامام ابى حنيفة رحمة الله» کې له بخاري، مسلم او د حديثو د نورو کتابونو څخه د نبی کریم ﷺ اقوال راوړي:

که چېرې ايمان (او پوهه) ثريا ستوري ته نږدې هم وي، نو د فارس د خلکو څخه به يې ځينې خلک حاصل کړي. (بخاري ۴۸۹۷)

که چېرې ايمان (او پوهه) د ثريا ستوري سره وي، نو د فارس يو کس به خپله برخه له هغه څخه ترلاسه کړي. (مسلم ۲۵۴۶)

بيا سيوطي رحمه الله عليه ليکي: زه دا وایم، چې د حضور ﷺ له دې حديثونو څخه هدف امام ابوحنيفه نعمان بن ثابت رحمه الله عليه دی او وايي چې په دې حديث کې د امام ابوحنيفه رحمة الله فضيلت ته اشاره ده. (ردالمحتار)

شيخ ابن حجر الهيتمي المكي الشافعي په خپل مشهور كتاب «الخيرات الجسان فى مناقب امام ابى حنيفة» کې ليکي: د شيخ جلال الدين سيوطي رحمه الله عليه زيات شاگردان هم دا مني، چې له دې حديثونو څخه بغير له شکه امام ابو حنيفة رحمه الله عليه مراد دی. دا ځکه چې د فارس له خلکو څخه هېڅوک هم د علم دومره لوري درجي ته نه دی رسېدلی لکه امام ابو حنيفة.

د دې حديث په اړه د رايو اختلاف شته، خو له پخوا وختونو څخه بيا تر اوس وخت پوري په هر عصر کې لوی اکثريت محدثينو، فقهاوو او علماوو دا منلې چې د دې حديثونو څخه مراد امام ابو حنيفة دی.

د زياتو محدثينو او څېړونکو پر دې اتفاق دی چې امام ابو حنيفة تابعی دی (تابعی و هغه چاته ويل کېږي چې صحابي يې ليدلی

وي). امام خطيب بغدادی، علامه نووی، علامه ابن حجر، علامه ذهبی، علامه زين العابدين سخاوي، علامه مزني، حافظ ابونعيم اصفهاني، امام دار قطني، حافظ ابن عبدالبر او علامه ابن الجوزي رحمهم الله وايي، چې امام ابو حنيفه رحمه الله عليه د حضرت انس بن مالك رضي الله عنه سره ليدلي. د حضرت انس بن مالك، حضرت عبد الله بن جزاء الزبيدي، حضرت جابر بن عبدالله، حضرت معقل بن يسار، حضرت وائل بن الاسقع او حضرت عائشه بنت عجرد رضي الله عنه م سره يې ملاقات كړي دي.

دې كې شك نشته چې د امام صاحب په زمانه كې زيات شمېر صاحبه ژوندي وه، خو دې كې اختلاف دي، چې له څو صحابه كرامو سره يې ليدلي دي.

كله چې په شپږ دېرش هجري كال حضرت علي رضي الله عنه د خپل خلافت په وخت كې د اسلامي حكومت پايڅخت له مدينې منورې څخه و كوفي ته انتقال كړ، كوفه د سياست، كاروبار او علم مركز وگرځېدل، علمي وړانگې پكې و ځلېدې. صحابه كرامو، تابعينو او په ځانگړې توگه د عبدالله بن مسعود رضي الله شاگردانو كوفه د علم په كور بدله كړل. د قرآن او سنتو علم د امام ابو حنيفه د مشهور استاد شيخ حماد، مشهور تابعي شيخ ابراهيم نخعي او شيخ علقمه په مټ و امام ابو حنيفه رحمه الله عليه ته په ميراث ورسېد. شيخ حماد د حضرت انس بن مالك رضي الله عنه شاگردې كړې او امام ابو حنيفه د شيخ حماد سره اتلس كلونه تېر كړي دي. د شيخ حماد تر مرگ وروسته د هغه ځای ناستی امام ابو حنيفه رحمه الله عليه و ټاكل شو. امام ابو حنيفه رحمه الله عليه د حضرت عبدالله بن مسعود رضي الله عنه علمي وارث جوړ شو، همدا لامل دی چې امام صاحب د عبدالله بن

د کوفې تاجر | ۱۳

مسعود رضی الله عنه و روایتونو او فیصلو ته ترجیح ورکوي.

محمد بن یوسف الصالحی الشافعی د امام ابوحنیفه رحمه الله علیه د استاذانو شمېر څلور زره (۴۰۰۰) ښوولی دی او لیکلي یې دي چې ټول تابعین وو. د کوفې، بصرې او بغداد له مشائخو څخه یې علمي گټه واخیستل او مکې مکرمې، مدینې منورې او شام ته یې د علم حاصلولو لپاره بار بار سفرونه وکړل. خپله وایي: په کوفه او بصره کې داسې محدث نه وو چې ما دې علمي استفاده نه وي ترې کړې.

د امام صاحب د ژوند په وروستیو کې عباسي خلیفه ابوجعفر منصور واکمن وو، امام صاحب د هغه تحفې نه قبلولې، د هغه په وړاندې چې محمد نفس زکیه پاڅون وکړ امام صاحب یې په ملاتړ فتوی ورکړل، د هغه لپاره یې خلک دعوتول او کله چې منصور و امام صاحب ته د قاضي القضاة د منصب وړاندیز وکړ، نو امام صاحب هغه رد کړ، دا هغه لاملونه وه چې د امام صاحب د بندي کولو، د هغه د وهلو او هغه ته د زهر وړکولو لامل شول. په عباسي دوره کې د امام صاحب سياسي دريځ په راتلونکو صحفو کې راځي.

کله چې بغداد ښار جوړ شو د وخت عباسي خلیفه ابوجعفر منصور امام صاحب را وغوښتی، د قاضي القضاة د دندې یې ورته وویل، خو امام صاحب مخامخ انکار وکړ او وې ویل: زه د دې قابلیت نه لرم. منصور په غوسه ورته وویل: ته درواغ وایې. امام صاحب ورغبرگه کړل: که زه درواغجن یم، نو زه د قضاء قابلیت نه لرم، ځکه درواغجن نه شی قاضي کېدای. امام صاحب په همدې

طریقه کوشن کاوه چې ځان د قضاء له دندې خلاص کړي. خو منصور نه منل قسم یې وکړ، چې خامخا به دا دنده قبلوي. امام صاحب د وخت د حاکم په وړاندې قسم کوي چې هېڅکله به دا دنده قبوله نه کړم. د امام صاحب دې جرئت او بې باکی ته ټول دربار حیران وو.

دلته یو سوال دی چې ولې امام صاحب نه غوښتل چې دا دندې ومني؟ خبره داده، چې امام صاحب د خورا لوی سیاسي فکر څښتن وو، هغه ته د منصور ارادې او د دربار چلونه ښه معلومېدل. منصور دا کار ځکه کاوه، که امام صاحب حکومتی دنده ومني هغه به د حکومتی مامور په توګه د حکومت پالیسی ومني او د حکومت له مخالفت څخه به لاس واخلي او که دنده و نه مني، نو منصور ته به موضع په لاس ورشي، څو امام صاحب ته ځکه سزا ورکړي چې د وخت د خلیفه چې اطاعت یې واجب ګڼل کېده امام صاحب غاړه نه ده ورته ایښودلې.

علامه شبلي رحمة الله په سیرتِ نعمان کې یو روایت رانقلوي چې په امام صاحب د قضاء دنده په زوره قبوله شول. امام صاحب په دارالقضاء کې کښېناست. د قرض یوه قضیه راغلل، خو د ثبوت لپاره شاهدان نه وه. مدعی علیه انکار کوي، امام صاحب ورته وویل: قسم واخله چې د مدعی پر تا باندې قرض نشته. کله چې مدعی علیه د «والله» لفظ یاد کړ، امام صاحب و وپېږدی له خپل لستونې څخه یې پیسې راوکښلې او مدعی ته یې ورکړې ویل دا پیسې واخله خو په یو مسلمان باندې قسمونه مه اخله او د قضاء دنده یې پرېښودله.

امام صاحب د منصور دې سیاسي چلو او پلمو ته د پای ټکی

د کوفې تاجر | ۱۵

بدې او ورته وايي: پر ما باور مه کوه! که زه دا دنده په خپله خوښي هم ومنم نو ته خبر اوسه، که ستا پر خلاف د فيصلې کولو موقع راغلل او ماته اخطار را کول شي چې د دې فيصلې نه مخ واړوه يا د فرات په سيند کې د غرقېدو لپاره ځان چمتو کړه. زه به د فرات په سيند کې په غرقېدو مرگ و منم، خو د فيصلې په بېرته اخیستلو به راضي نشم. داچې زه په خپله خوښه دا دنده قبوله کړم نو زما دا خيال او دريځ دی، اوس ته په خپله اندازه ولگوه که په زور او زما د خوښی خلاف زه قاضي و ټاکل شم هغه وخت چې زه د غوسې په حالت کې څه کوم هغه به بيا در معلوم شي.

کله چې امام صاحب د قضاء څخه انکار وکړ، منصور حکم وکړ چې امام صاحب و بندي خانې ته واچوی. د دې پر ځای چې د امام صاحب بندي کول د هغه محبوبیت کم کړي، محبوبیت يې نور هم زیات شو. هره ورځ به يې سخت وهی، تر دې چې ويني به ځني و بهیدې بېرته به يې محبس ته راوست، خوراک او څښاک به يې لږ ورکوی پر بدن يې د وهلو نښي وې، څو ورځي همدا حالت دوام وکړ. که څه هم امام صاحب بندي وو، سخت وهل هم ورکول کېدل، خو بيا هم د وخت خليفه منصور وېره ځني لرل.

دا ۱۵۰ هجري کال دی، امام صاحب د اویاوو کالو دی، د منصور لخوا تر وهلو وروسته زهر ورکول کېږي. کله چې پر امام صاحب باندې د مرگ اثرات ښکاره کېږي، نو د الله تعالی په وړاندې سجده کوي او په هماغه سجده کې وفات کېږي. د بغداد قاضي او مشهور عالم حسن بن عماره غسل ورکوي د لمولو پر وخت يې ويل: والله ته تر ټولو لوی فقيه، ستر عالم او لوی زاهد وې،

تا کي ټوله بشپگنې جمع وې، تا خپل ځای ناستي ټوله مایوسه کړل، ځکه هغوی هېڅکله ستا مقام ته نه شي رسېدلی. د امام صاحب د وصیت مطابق یې قبر د بغداد له سیمې څخه د باندې د خیزران په هدیره کې وکیندل شو، ځکه امام صاحب ویل چې همدا ځمکه د چا غصب شوې نه ده، د امام صاحب په اند د بغداد ځمکه د دولت لخوا غصب وه او په زور استملاک شوې وه. د هغه پر شهادت زیاتو خلکو وژړل، ویل کېږي چې د امام صاحب پر قبر پنځه ورځې د جنازې لمونځونه کېدل او په لومړۍ جنازه کې یې پنځوسو زرو کسانو گډون کړی وو.

نعیم بن یحی وايي: امام صاحب په زهرو ووژل شو. د جمعي ورځ او د ۱۵۰ هجري قمري کال د رجب میاشت وه. اسماعیل بن سالم البغدادي وايي: امام صاحب د قضاء د نه منلو په وجه ووهل شو.

اسلام یوازې د عباداتو دین نه دی

د امام صاحب له کاروبار او تجارت، د هغه له تجارتي اصولو او کاروباري ځانگړنو نه به وروسته بحث وکړو، تر هغه مخکې به یو ځل پر دې بحث وکړو چې اسلام له کاروبار او تجارت سره څه اړیکې لري او ولې باید تجارت خامخا د اسلام په رڼا کې وشي یا ولې باید اسلام و تجارت ته شامل کړو.

اسلام یوازې د عباداتو دین نه دی، بلکې یو ټولنیز او د ژوند په ټولو اړخونو پوري تړلی نظام دی. علي بن جابر الفیفي په "الرجل النبیل" کتاب کې لیکي: "رسول الله ﷺ د دې لپاره پیغمبر شوی، چې موږ ته را وښيي، چې عبادت یوازې لمونځ او روژه نه ده، بلکې د عبادت مفهوم تر دې هم پراخ دی. ځنګه چې الله تعالی غواړي

د کوفې تاجر | ۱۷

هغسې ژوند کولو ته عبادت ویل کېږي.“

په نورو ادیانو کې خلک یا معنوي (روحي) اړخ پالي او یا مادي اړخ پالي؛ هغه کسان چې معنوي اړخ پالي هغوی له دنیا، مادیاتو او خلکو څخه لرې په یو گوشه کې ژوند کوي او خلوت یې اختیار کړی وي او هغه چې مادیات پالي د ژوند و مادي اړخ ته ژمن دي او دا نه خوښوي، چې په ورځني کاروبار، سیاست، اړیکو، اخلاقو، رفتار او حتی د ژوندانه په یوه چاره کې دي هم دین او روحیات داخل شي، نو ځکه له معنویاتو او عقایدو ځان پټ ساتي. د دې دواړو په منځ کې اسلام هغه دین دی، چې هم معنویات او هم مادیات پالي، دا نه خوښوي، چې څوک دي یوازې د روحیاتو او معنویاتو په اختیارولو سره د ټولني او نورو افرادو د اوږو بار شي او یا دا چې مادیات اختیار کړي او ځان له دین څخه پردی وېلي او په گناهونو کې ځان غرق کړي.

عقائد، عبادات، معاملات، معاشرت، سیاست او اخلاق د دین نه بېلېدونکې برخې دي. رسول الله ﷺ و خپل صحابي ته مشوره ورکوي: د شپې یو څه برخه بیدېږه، یو څه برخه عبادت کوه، هغه صحابه کرامو ته چې همپشه به یې روژه نیول، ورته وايي: ځینې ورځې روژه نیسئ او ځینې ورځې یې خورئ. عثمان بن مظعون د بدر تر راستنېدو وروسته لومړی مهاجر صحابي دی چې په مدینه منوره کې وفات شوی دی. گوشه نشیني یې غوره کړې وه، یوازې یې د الله تعالی عبادت کاوه. د کایناتو سردار ﷺ ورته فرمایي: **إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْنِي بِالرَّهْبَانِيَّةِ**، یعنی زه د رهبانیت لپاره نه یم رالېږل شوی. خپل اصحابان له رهبانیت، گوشه نشیني او یوازې و عبادت ته ځان وقف کولو څخه راگرځوي، د څلورويشت ساعته

عبادت سپارښتنه نه ورته کوي، خو د همپشه ښو اخلاقو لرلو سپارښتنه بيا ورته کوي، ورته وايي، چې هېڅکله به هم حرام مال نه خورئ، که مو خوړی نو دعا مو نه قبلېږي. له همسايگانو سره ښه سلوک، د مور او پلار احترام او خدمت، صله رحمي او دوستي پالل، تر لاس لاندې کسانو سره ښه رويه کول، حلال لباس اغوستل، حلال څښاک او خوراک کول او ورته نور بيخي زيات هغه کارونه دي چې د الله رسول يې په همپشه والي، هرگري او هر وخت کولو ټينگار کړی.

پر اسلامي ځمکو د غربيانو تسلط د دې لامل شوی چې دين له دولتي ادارو، بازار او د ټولنيز ژوند له نورو برخو وباسي او ټول اسلام يوازې عبادات او عقائد وگڼي. دوه لامل زموږ ناپوهي ده، ځکه چې موږ هم اسلام يوازې په مدرسه او مسجد پوري منحصر کړی او اسلام يوازې د عبادت او عقيدې په نوم پېژنو. درېيم لامل سيکولر ذهنيت دی. په اسلامي ټولنه کې د ځينو خلکو افکار د غرب تر تاثير لاندې راغلي غواړي دين د ژوند له نورو شعبو څخه وباسي او د عيسويت غوندې يې په کليسا کې بندي کړي. د دې لپاره يې خورا لوی پروگرامونه او پروژې په اسلامي هېوادونو کې عملي کړي دي.

هغه خلک چې اسلام يوازې عبادات بولي هغوی بايد دا فکر هم ولري چې عبادات په حقوق الله پوري تړلي دي او سياست، کاروبار، معاملات او اخلاق په حقوق العباد يعنې د بنده گانو په حقوقو پوري تړلي دي. د حديث مفهوم دی، چې د هغوی دعاگانې الله تعالی نه اوري څوک چې حرام خوري او حرام څښي. په حقوق الله کې که له چا څخه کومه گناه وشي، نو الله تعالی يې په

د کوفې تاجر | ۱۹

توبه کولو ورته بښي او د بنده گانو په حقوقو کې که له چا څخه گناه وشي، الله تعالی یې نه ورته وېښي، څو چې د هغه کس حق یې نه وي ادا کړی. ظلم او بې عدالتي، په غیبت، تهمت، رشود، سود او حرامو کاروبارونو کې د غرقېدو یو لامل همدا دی چې اسلام د یوه پشپړ نظام په توګه په ټولنه او د فرد په ژوند کې نه دی عملي شوی.

په اسلام کې که له یوه اړخه تقوا بهترینه گڼل شوې، خو له بلې خوا بیا مالي نظام په مکمله توګه تشریح شوی، که د عباداتو فقه اړینه بلل شوې، نو د کار او ټولینزو چارو اصول یې هم ترڅنګ څېړل شوي، که په معنویاتو جوړولو د الله جل شانہ رضا حاصلېږي، نو د حلال رزق گټل هم له فرضیاتو څخه گڼل شوي.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: طَلَبُ كَسْبِ الْحَلَالِ فَرِيضَةٌ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ.

ژباړه: د حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله عنه څخه روایت دی، چې رسول الله ﷺ ارشاد وفرمایه: حلال رزق ترلاسه کول د دین د اولینو فرضونو وروسته د دوهمې درجې فریضه ده. یعنې تر هغو فرضونو وروسته چې د اسلام ارکان دي، لکه لمونځ، روژه، زکات او نور، تردې وروسته حلال مال ترلاسه کول فرض دی.

څومره سیکولر اقتصادي نظامونه چې نن په نړۍ کې شته، په هغوی ټولو کې اقتصاد د انسان په ژوند کې تر ټولو بنسټیز نظام ټاکل شوی او پر همدې بنسټ یې د ژوند ټول نظام جوړ کړی دی. مګر په اسلام کې اقتصاد د انسان لپاره ضروري گڼل شوی،

خو د ژوند بنسټ او مقصد نه دی گرځول شوی. د اسلام له نظره بنسټیزه مسئله په حقیقت کې داده، چې دا دنیا، چې انسان ورته راغلی دی، اخري منزل او اخري ځای نه دی. بلکې دا دنیا و اخري منزل ته د رسېدو لپاره یوه مرحله او منځنۍ دوره ده. دا منځنۍ دور په ښه حالت کې تېرول پکار دي، خو داسې فکر کول، چې زما ټول کوښښونه، توانايي او د ټول جد و جهد محور د دنيوي ژوند برابرو او پیسې گټل دي- دا خبره د اسلام د بنسټونو څخه لیروالی دی. په ژوند کې ټول کوښښونه باید د دنیا لپاره نه وي، ځکه تردې ژوند وروسته یو بل ابدي ژوند د آخرت په بڼه را روان دی. مولانا رومي (رحمة الله عليه) د اسلام دا نقطه نظر په یوه مثال کې داسې ښيي:

آب اندر زیر کشتي پشتي است

آب در کشتي هلاک کشتي است

اوبه د دنیا په مثال او کښتۍ د انسان په مثال ده. څنگه چې کښتۍ بغير له اوبو څخه حرکت نه شي کولی همداسې انسان هم د دنیا د تجهیزاتو او سامان آلاتو څخه بغير ژوند نه شي کولی. مگر دا اوبه تر هغه وخته د کښتۍ لپاره گټوري دي، څو چې د کښتۍ پر شا او خوا وي. که دا اوبه کښتۍ ته داخلي شي، نو د هغې د ژغورلو پرځای به هغه ډوبه کړي، همداسې د دنیا دغه هرڅه د انسان لپاره گټور او فائده رسوونکې دي او د دې په نه شتون کې انسان ژوند نه شي کولی. مگر دا تر هغه وخته گټور دي، څو د انسان د زړه د کښتۍ پر شا او خوا وي، خو که دنیا او شتمني د انسان د زړه و کښتۍ ته داخله شوه، نو بیا انسان ډوبوي او هلاک کوي.

د کوفې تاجر | ۲۱

د هري ورځي د سبا کولو لپاره خامخا و پيسو ته اړتيا شته، مور بایپزه نه یو خلق کرل شوي. اسلام د رهبانیت دین نه دی او نه مسلمان ته بشايي چې یوازې دي وخت په خلوت کې تېر کړي او د دنیا او پيسو سره دي بیخي اړیکه وشکوي. اسلام ټولنیز دین دی، په حلاله طریقه پیسې وگټه، واده وکړه، کورنۍ ته وخت ورکړه، غوره کاروبار وکړه، خو په ټولو حالتونو کې خپل یکي یوازې خالق له یاده مه باسه، ټول امرونه یې و منه او له نواهیو څخه یې ځان وساته او د هغه رب العلمین په خوښه ژوند وکړه، نو هم به دي دنیا گټلې وي او هم اخرت.

ولې تجارت؟

په تنخوا کار کول، مزدوري، سرمایه گزاري، تجارت، زراعت او صنعت د پيسو گټلو بېلې لارې دي. داچې د دې ټولو منع کې کوم یو غوره دی په دې کې د سلفو اختلاف دی. د امام شافعي رحمه الله علیه په اند تجارت غوره دی، د ابوالحسن ماوردې په اند کښت او زراعت غوره دی، د امام نوای په اند په خپل لاس گټه کول افضل دي او د حنفي فقهاوو په اند تجارت غوره دی، تر هغه وروسته کښت او زراعت، بیا صنعت او ورپسې نور. رسول الله ﷺ یې څومره لوی فضیلت بیانوي:

التَّاجِرُ الصَّدُوقُ تَحْتَ ظِلِّ الْعَرْشِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

یعنې رېښتنی تاجر به د قیامت په ورځ د عرش تر سیوري لاندې وي. بل ځای فرمایي چې رښتینی او امانتدار تاجر به (اخرت کې) د نبیانو، صادقانو او شهیدانو ملگری وي

مولانا محمد ذکریا صاحب لیکي: ”زما په اند تجارت تر ټولو غوره دی، ځکه په تجارت کې انسان د خپل وخت مالک او څښتن وي، د تجارت ترڅنگ تعلیم او تعلم، دعوت او تبلیغ او د دین نور کارونه هم کولی شي.“ رابرت کیوساکی “د یویشتمې پېړۍ په تجارت“ کتاب کې لیکي: کله چې ماشوم وم مور او پلار مې د بریالیتوب هغه فارموله راښودل، چې ستاسو هم زده ده. ”ښوونځۍ ته ولاړ شه. سخت درس ووايه او ښه نمرې ترلاسه کړه، نو یو ښه ډاډه او ثابته دنده به ترلاسه کړې. ښه امتیازات به لرې. همدغه دنده به ستا د ژوند ساتونکې وي.“ خو دا زور فکر دی، نور هغه وخت له منځه تللی چې موږ پر دنده او تنخوا والا کار تمرکز وکړو.

ځینې خلک له حالاتو، حکومت او مارکېټ څخه سر ټکوي، رابرت و هغوی ته وايي: ما د اقتصادي بحران په حالت کې د ځینو خلکو شتمنېدل ولیدل. خو بل لور ته د شلمې پېړۍ په اتیایمو کلنو کې چې د ملکیتونو ارزښت پورته کېدی خلک شتمنېدل، خو په میلیونونو خلک چې د خپل راتلونکي په کېسه کې نه وه هغسي نېستمن پاته شول. هغوی چې د ژوند په سختیو کې پاته شول هغوی د سبا فکر نه درلود.

ایا له فساد څخه خپه یې؟ ایا بانکونو ته چې د اقتصادي بحران سبب گرځي خپه یې؟ ایا دولت ته په غوسه یې، چې ولې د بحران مخه نه نیسي یا ولې ډېر غلط او لږ سم کارونه کوي؟ ایا خپل ځان ته په غوسه یې، چې ولې دې د ځان واک ژر په لاس کې نه دی اخیستی؟ دا ټول بې ځایه تشویشونه دي.

خواشیني او زگیروي ستا راتلونکي نشي خوندي کولی او د لویو

د کوفې تاجر | ۲۳

بانکونو، خصوصي شرکتونو او دولت ملامتول هم ستونزه نشي حل کولی.

د خپلو گټو د سرچینو (Income Source) واک په لاس کې واخله. ته و خپل کاروبار (Business) ته اړتیا لري.

رابرت و نوي کاروباريانو ته یو ښایسته پیغام وړاندې کوي:

”همدا اوس غوره وخت دی. په بدو حالاتو کې ریشتنې متشبیثین (Entrepreneurs) پرمختگ کولی شي. دوی د بازار و خرابوالي او سموالي ته نه گوري، بلکې په داسې وختونو کې غوره تولیدات او اغېزناکې لارې په وجود راوړي. د حالاتو په داسې ناوړه وخت کې مات او بایلی هغه څوک دی، چې وايي: ”اوس ښه موقع او فرصت نشته.“ کوم جواب چې کلونه وړاندې ما و ټایمز مجلې ته ورکړی وو، هغه تاسو ته هم وایم:

”د اقتصاد لوېدل د تجارت د شروع کولو له پاره تر ټولو ښه وخت دی. کله چې اقتصاد له ځمکې وهل کېږي، متشبیث دومره په چټکۍ سره پرمختگ کوي، لکه د ژمي په شپه چې اور وچ لرگي سوځي.“

کښېنه، فکر وکړه، کوم کار کولی شې، څومره پرمختگ کولی شې؟ څومره پیسې بچت کولی شې؟ او څومره ځان تکره کولی شې؟ دا ټول د کاغذ پر مخ ولیکه. زه نه وایم چې تاسو مو تنخوا والا دنده پرېږدئ، خو د خپل شخصي کاروبار په اړه خامخا فکر وکړئ. چې خپل کاروبار مو پر پښو و درېد، و تنخوا والا کار ته مخه ښه وواياست.

د علماوو تجارت

د علماوو لپاره تجارت کول اړین دی، ځکه چې دا نه یوازې د مالي خپلواکۍ لامل ګرځي، بلکې د ټولني د اصلاح او د اسلامي اقتصاد د ترویج لامل هم کېدی شي. د خپل کاروبار په مټ به خلکو ته د امانت، صداقت، او عدل عملي درس ورکړي، د حلالو او حرامو ترمنځ به توپیر ور وښيي او د سود، رشوت، احتکار، دوکې او خیانت په شکلونو او د هغوی په حراموالي به یې پوه کړي، که د تجارت و پګر ته د علماوو را دانگل نعمت او دعوت نه دی، نو څه دی؟

مخکې مو یادونه وکړل چې اسلام یوازې رهبانیت نه دی او نه یوازې د عباداتو دین دی. اسلام یو ټولنیز نظام دی د ژوند و هري برخې ته شامل دی او کاروبار، اقتصاد او ګټه وټه د دې دین لویه برخه ده. که یو څوک سم لمونځ کوي، خو خپته یې له حرامو ډکه او د حرامې ګټې لباس یې اغوستی وي، نو بیا؟ که یو څوک فرض حج کوي، خو د خیانت او رشوت په پیسو یې کوي، نو بیا؟ که یو څوک کونډي، یتیم او نېستمن ته زکات او خیرات ورکوي، له کوم مال څخه چې زکات راغلی هغه سودي کاروبار دی یا د بیت المال پیسې دي، نو بیا؟ علماء او صلحاء د ټولني هغه برخه خلک دي چې یوازې په خبرو نه بلکې په عمل سره د الله دین باید په ټولنه کې عملي کړي. خلک د حلال او حرام ترمنځ توپیر نشی کولی؛ رشوت ته یې د شیرینی او تحفې نوم ورکړی وي او رشوت اخیستل خپله چالاکی او بیداري ګڼي؛ سود ته یې د تفاوت او ګټې نوم ورکړی او لسگونه لاري یې ورته برابري کړي وي؛ د قسمونو خوړل، د جنس عیب نه بیانول، خیانت، دوه نمبري او دوکه نن د شتمنی رازونه ګڼل شوي. د بېلا بېلو حلالو او حرامو کارونو په را

د کوفې تاجر | ۲۵

ایستلو سره یې خلک لوټ او تالان کړي.

د حضرت امامه رضی الله عنه څخه روایت دی، چې رسول الله ﷺ وفرمایل: که چېرې په تجارت کې څلور خبرې راشي، نو د هغه گټه پاکه ده، کله چې رانیول کوي نو د شي بدې نه کوي، کله چې خرڅول کوي نو تعریف یې نه کوي، په خرڅولو کې دوکه نه کوي او په معامله کې قسم نه اخلي.

اوس فکر وکړه! کله چې علماء په اقتصاد او تجارت کې ونډه واخلي د خلکو معاملات به صحیح شي، الله تعالی به یې رزق، شتمني او ټولو چارو کې برکت واچوي. مسلمانان باید اقتصادي ځواک ولري، څو د نړۍ په سیاست، ټیکنالوژۍ او نورو برخو کې پوره واک ترلاسه کړي.

د ډېرو سترو علماوو نمونې لرو چې تجارت یې کاوه، خو دا تجارت په دې معنی نه دی چې دوی ټوله ورځ و دوکان او تجارت ته ناست وه، بلکې دوی علم حاصل کړ بیا یې د دین خدمت کاوه او ترڅنگ یې تجارت هم درلود تجارت یې و نورو کسانو ته سپارلی وو، دوی به یې یوازې نگراني کول او د امام ابوحنیفه رمة الله علیه و خپلو شاگردانو ته هم همدا نصیحت وو.

حضرت ابوبکر رضی الله عنه د ټوکرانو تجارت کاوه، په خپله شتمني یې غلامان آزادول، د تبوک د غزا په ورځ یې د غزا لپاره څلوېښت زره درهمه راوړل. حضرت عمر رضی الله عنه هم تجارت کاوه، د ده وینا ده: ماته په جهاد کې د مرگ راتگ خوند راکوي او تر جهاد وروسته هغه وخت د مرگ راتگ خوند راکوي چې زه په خپل کوبښن سره روزي گټم. د حضرت عثمان رضی الله عنه د تجارت اړوند به څه ووايو؟ د تبوک

د غزا په ورځ يې دومره زيات مال راوړ، چې د لشکر درېيمه برخه په تجهيز شول، خپله هغه قافله چې د شام له پاره يې لېږله، هغه يې ټول رسول الله ته صدقه کړله، په دې کې دوه سوه زین کړي اوبشان، نهه ويشت نيم کپلو سپين زر، پر دې قافلې سربېره يې سل اوبشان د ټولو لوازمو سره نور هم ورکړل او زر دیناره چې پنځه نيم کپلو سره زر کېدل، د الله په لاره کې د صدقې کولو له پاره ورکړل. (يوه دقیقه! د ټول قافلې سامان، سپينو زرو او درې سوه اوبشانو ته به حساب نه کوو چې څومره زياتي پیسې کېږي، يوازې به سرو زرو ته حساب وکړو: د ۲۰۲۵ کال د مارچ په مياشت کې پنځه نيم کيلو سره زر (۵۴۰۰۰۰) پنځه لکه او څلوېښت زره ډالر کېږي) که اوبشان او نور شيان هم ورسره يوځای کړو، نو ميليونونه ډالر به شي، له دې څخه معلومېږي، چې حضرت عثمان رضی الله عنه څومره لوی تاجر وو او بيا دې کې فکر کول پکار دي چې د دومره لوی تجارت ترڅنگ څومره لوی عابد وو او همپشه به يې د قرآن کریم تلاوت کاوه. حضرت زبير بن عوام رضی الله عنه هم تاجر وو، وايي چې د ده زر غلامان وه چې هره ورځ به يې هغه ته د گټې يوه برخه راوړل. حضرت عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنه چې کله مدينې منورې ته ولاړ، نو هېڅ يې هم نه لرل، په مدينه کې يې خپل کاروبار شروع کړ، ويل کېږي کله چې وفات شو نو له هغه څخه زيات دینار (د سرو زرو پیسې) پاته شوې، چې په نن وخت کې يې قيمت تقريبا ۶۰۶ بيليونه ډالر کېږي.

اکابرینو علماوو هم د علم او د دين د خدمت ترڅنگ کاروبار کاوه، د يو څو علماوو يادونه کوو:

امام ابوحنيفه (رحمة الله عليه) د ټوکرانو کاروبار کاوه، د لباسونو لويه

د کوفې تاجر | ۲۷

مغازه او کارخانه يې لرل و نورو سيمو ته يې مالونه تلل او راتلل.

حفص بن عبدالرحمن د بشې تقوی خاوند او ستر عالم وو، په نېشاپور کې اوسېدی او يو وخت د خپل ښار قاضي هم وو. دی د امام صاحب کاروباري شریک وو؛ امام صاحب و ده ته د خرڅ لپاره مالونه ور لېږل او هغه و ده ته را لېږل. یونس بن نافع الخراساني د مروې مشهور محدث او فقیه وو او د امام صاحب د تجارت شریک وو.

ستر محدث امام بخاري رحمه الله عليه هم تاجر وو، له شپږ لکه احاديثو څخه يې ۷۵۶۳ احاديث د صحيح البخاري لپاره منتخب کړي. ويل کېږي چې مياشتانه خالص گټه په لاس ورتلل، خو کله چې به پيسې په لاس ورغلې، نو ټول به يې پر کونډو، يتيمانو او ارمنو وپشل. حضرت امام مالک رحمه الله عليه ستر فقیه او محدث وو، ترڅنگ يې د ټوکرانو کاروبار کاوه. ابراهيم صائغ د خپل ښار فقیه وو، د خپل ښار امام او ستر محدث وو د حديثو په کتابونو کې د ده روايتونه موجود دي، د ده د بشې تقوی په اړه د امام ابوحنيفه اقوال هم کتابونو را نقل کړي دي. زرگري يې کول، نو ځکه په صائغ مشهور وو. ابوبکر رازی چې په امام جصاص مشهور دی د خپل وخت لوی مفسر او عالم وو، په څلورمه پېړۍ کې يې په ری او بغداد کې ژوند کاوه. په جصاص ځکه مشهور شوی چې د چونې (گچو) کاروبار يې کاوه.

د امام صاحب تجارت

امام صاحب د يوې شتمني کورنۍ د سترگو تور او څراغ وو، په کور کې يې د مال او دولت کمی نه وو، پلار او نيکونو يې د

ورپښمو کاروبار کاوه. ابو حنيفه (رحمته الله عليه) د ضروري علومو د ترلاسه کولو وروسته تجارت شروع کړ. ستر محدث شيخ عامر شعبي کوفی (رحمته الله عليه)، چې تر پنځه سوه زیاتو صاحبه کرامو سره یې ملاقات شوی وو کله چې یې د امام اعظم قوی ذهن او لوی استعداد ولید د تجارت د پرېښودلو او علم ترلاسه کولو مشوره یې ورکړل. د امام شعبي (رحمته الله عليه) په مشوره یې د حدیث، کلام او فقهې علم ته مخه کړل. و بازار ته تگ راتگ یې کم شو، خو د تجارت پراخوالی یې نه دی کم شوی، ځکه امام صاحب په کاروبار کې شریکان پیدا کړل او ځینې کسان یې د کاریگرو په توگه خپل کاروبار ته گمارلي وه، خپله یې علم ته مخه کړې وه او د کاروبار څخه یې یوازې څارنه کول.

الله تعالی چې امام صاحب څومره په علم، کمال او تقوی نازولی وو او په حدیث او فقه کې یې د امامت منصب ورکړی وو همداسې یې په تجارت کې هم پر خپلو هم عمرو فوقیت او لوړوالی ورکړی وو. د تجارتي اصولو او د کاروبار د پرمختگ اړوند یې زیات علم درلود. په کوفه کې یې د خز (ورپښمینو توکرانو) لویه مغازه او کارخانه لرل، له همدې ځایه یې نورو سیمو ته توکران لېږل او له هغه ځایه یې توکران را غوښتل. مولانا مناظر احسن گیلاني د امام صاحب د کاروبار اړوند وایي: د امام صاحب په کاروبار کې څلور کارونه شامل وه: په کوفه کې یې کارخانه درلودل، لوی دوکان (مغازه) یې لرل چې د توکرانو خرڅول پکې کېدل، په کارمندانو (خادمانو) یې تجارت کاوه او د کوفې څخه دباندې بغداد، نیشاپور، مرو او نورو ښارونو ته یې مالونه استول او له هغه ځایه یې مالونه را غوښتل.

د کوفې تاجر | ۲۹

يادونه: خز يو ډول ټوکر دی چې په لومړيو پېړيو کې يې خورا زيات استعمال درلود، د دې ټوکر په اوډلو کې له ورېښمو او نورو تارونو څخه استفاده کېږي. کوم ټوکر چې د ورېښمو سره نور تارونه استعمال شوي وي د هغه استعمال جائز دی، په همدې خاطر د خز ټوکر د صحابه کرامو په وختونو کې هم زيات رواج وو. مولانا گيلاني صاحب ليکي: په خز ټوکر کې د اون، کتان او نورو تارونو استعمال کېدی او د ورېښمو په يو ځای کېدو سره په ټوکر کې ټينگوالی او مضبوطي راتلل. دا ټوکر په لومړيو پېړيو کې رواج درلود، ځينو زياتو متقی اشخاصو په ټوکر کې لږ ورېښم هم نه خوښول نو نه يې اغوستی، بغير له څو بزرگانو نورو ټولو صحابه کرامو او تابعينو همدا ټوکر استعمالوی.

د امام صاحب د پراخ تجارت پر لور راځو او د هغه هره برخه څېړو:

د امام صاحب د ټوکرانو لوی دوکان (مغازه)

کله چې د حضرت عمر رضی الله عنه په وخت کې د کوفې ښار ودان شو، نو زيات صحابه کرام هلته ولاړل څو و خلکو ته دين او د رسول الله ﷺ طريقه وښوي. همدلته کوفه کې د عمرو بن حريث په نوم يو صحابي د کوفې د مسجد و بڼلته يو سراي جوړ کړ. په افغانستان کې هم د خلکو په نومونو سرايونه شته چې زيات د پرچون او عمدۀ شيان او د خرڅولو دوکانونه پکې موجود وي، حتی دومره لوی سرايونه هم شته چې اوس پکې متعدد مارکېټونه جوړ شوي دي. کوفه کې د عمرو بن حريث په سراي کې د ټوکرانو دوکانونه وه، يو څو همدا سراي ډېر لوی او زيات مشهوره وو او بيا په دې سراي کې د امام صاحب لوی دوکان (مغازه) تر ټولو مشهوره وه، هر ډول د خز او نور ټوکران پکې پيدا کېدل. کوم ټوکر

۳۰ | علي الله متوكل

چې به بل خای نه پیدا کېدی، نو خلکو به د امام صاحب د دوکان ادرس ورکاوه. یو وخت د مدینې منورې څخه یو کس راغلی وو، یو خاص ډول د خز توکر یې پکار وو، خلکو ورته وویل: لا تجد مثل هذا الثوب الا عند فقيه هاهنا خزاز يقال له ابوحنيفه. یعنې دا ډول توکر نه پیدا کېږي، یوازې د خز د لوی سوداگر او د دې خای د ستر پوه او فقیه سره شته، خلک هغه ته ابوحنيفه وایي. د نورو سیمو څخه چې به خلکو مالونه راوړي وه نو هم به یې د امام صاحب و دوکان ته د خرڅ لپاره راوړل ځکه چې امام صاحب تر ټولو لوی تاجر وو او پر یوه وخت یې د زیات مال رانیول په وسه پوره وه. په ”امام ابوحنيفه، سوانح و افکار“ کتاب کې لیکلي: د نورو سیمو خلکو به خپل مالونه همدا دوکان ته راوړل، کله کله به امام صاحب د یوه سړي څخه د اتو – اتو زرو درهمو توکران رانیول. بیا اضافه کوي، چې که به د چا د غوښتنې مطابق توکر پیدا نشو، نو له خلکو څخه یې اډر اخیستی. د امام صاحب په دوکان کې د توکرانو قیمت ټاکلی وو، څو د مشتریانو سره بې ځایه وخت ضایع نشي او د قیمت په ټاکلو کې و چنو وهلو او قسمونو ته اړتیا پیدا نشي. په ټول بازار کې د امام صاحب نرخونه کېښته وه او کله چې به چاشی راوړ، نو په ډېر لوړ نرخ یې ځني غوښتی. یو وخت یوې ښځې توکر راوړ، قیمت یې سل درهمه پر ایښی وو، امام صاحب ورته وویل چې دا په سل نه غواړم، ځکه د دې قیمت لوړ دی، اخر یې په پنځه سوه ځني واخیست، یعنې ښځې په خپله خوښه توکر په سل ورکاوه، خو امام صاحب په پنځه سوه ځني واخیست.

په یاد دوکان کې د امام صاحب زوی حماد، د ده شاگردانو او خادمانو کار کاوه. د دومره زیاتو کسانو یو لامل دا وو چې دوکان کې

د کوفې تاجر | ۳۱

ه همپشه بیروبار وو او بل لامل یې دا وو، چې د دوکان کارمندانو د دوکانداری ترڅنگ دین هم زده کاوه.

د امام صاحب د کاروبار ځانگړنې او د تجارت اصول په راتلونکو صفحو کې لولو، دلته یوازې د امام صاحب د دوکان ځانگړنې خلاصه کوو:

- هرډول ټوکر ورسره پیدا کېدی، نورو دوکاندارانو به و خلکو ته د امام صاحب د دوکان ادرس ورکاوه.

- د امام صاحب په دوکان کې یوازې ټوکران نه خرڅېدل، بلکې رانیول هم کېدل او هرڅومره ډېره مال خلکو د خرڅولو لپاره و دې دوکان ته راوړلی شوی.

- ابر اخیستل کېدی، حتی ویل کېږي چې و خلکو ته د هغوی د ابرونو په اماده کولو کې به زیات وخت هم نه کښېوتی، ځکه چې دوکان ته مالونه زیات راتلل او د بېلو بېلو ښارو څخه راتلل.

- په دوکان کې نورو کسانو هم کار کاوه، څو د خلکو په سودا کې ځنډ رانشي.

- د اجناسو نرخ ټاکلی وو، څو مشتریان دوکه نه کرل شي.

د امام صاحب د ټوکرانو اوبدلو کارخانه

امام صاحب د خز ټوکر اوبدلو کارخانه هم لرل، په هغه کې تارونه او ټوکران جوړېدل، زیاتو کسانو کار پکې کاوه. دې کارخانې هم د عمرو بن حریث په سرای کې موقیعت درلود. علامه ذهبی لیکي: "امام ابوحنیفه له نهینو انسانانو څخه وو، هغه فقه، عبادت، پرهیزگاري او سخاوت خپل کړي وه او د حکومت تحفې یې نه قبلولې، بلکې خپله شتمنې یې لا پر نورو مصرفول، تر خپل

حُان يې نورو ته زياته ترجيح ورکول. هغه د ورېښم او ورېښمينو توکرانو جوړولو لويه کارخانه درلودل، چې زياتو کاريگرو او مزدورانو کار پکې کاوه.

د غلامانو په مټ کاروبار

د امام صاحب تجارت بېل شکلونه لرل او تجارت يې يوازې تر کوفې پوري محدود نه وو. يو خو له نورو سيمو څخه خلک راتل او له امام صاحب څخه يې توکران رانيول او بل خپله امام صاحب له کوفې څخه دباندي ښارونو ته د ”مازون التجارة“ په ذريعه مالونه لېږل، مازون التجارة په فقهي اصطلاح و هغو غلامانو ته ويل کېږي چې د تجارت لپاره گمارل شوي وي، د دوی په مټ د امام صاحب تجارت تر نورو سيمو هم رسېدلی وو. موفق احمد مکی په مناقب ابی حنيفه کې ليکي، چې د امام صاحب يو غلام وو، د امام صاحب تجارت يې کاوه، امام صاحب د تجارت لپاره زياتې پيسې په لاس ورکړي وې، ده يوازې د حُان لپاره دېرش زره درهمه گټه کړې وه.

فکر وکړئ، که يو غلام دومره گټه يوازې د حُان لپاره کوي، نو امام صاحب ته به څومره گټه رسېدلې وي او بيا محاسبه وکړئ چې د ټولو غلامانو له تجارت څخه به امام صاحب ته څومره گټه رسېدلې وي او بيا د دې اندازه ولگوي چې يوه کال کې به امام صاحب ته څومره گټه رسېدل. دا د دوکان او کارخانې څخه ماسيوا گټه وه.

صادرات او واردات

په کوفه کې د امام صاحب لوی دوکان (مغازه) او کارخانه وه له کوفې څخه دباندي په مرو، نيشاپور، بغداد او بصره کې امام

د کوفې تاجر | ۳۳

صاحب کاروباري شريکان او نماينده گان لرل. دوی هلته د امام صاحب مالونه خرڅول او د هغه ځای مشهور توکران يې و امام صاحب ته د خرڅ لپاره کوفې ته رالېږل. له دې څخه ښکاري چې د امام صاحب د توکرانو د صادراتو او وارداتو تجارت هم ښه لوی تجارت وو. وايي چې د نيشاپور اوسېدونکی حفص بن عبدالرحمن دېرش کاله د امام صاحب کاروباري شريک وو. خطيب بغدادی په تاريخ بغداد ليکي، چې امام صاحب به بغداد ته پيسې لېږلې، هلته به سامانونه په اخیستل کېدل او کوفې ته به ورلېږل کېدل. يوه يادونه بايد وکړو، چې له بغداد سره د امام صاحب کاروباري اړيکې د امام صاحب د ژوند په اخرو کلنو کې وې، ځکه بغداد د امام صاحب د عمر په اخرو پنځو کلنو کې جوړ شوی او د عباسي خلافت مرکز گرځېدلی وو.

د امام صاحب کاروباري ځانگړنې او خصوصيات

د امام ابوحنيفه تجارت درې اساسي ځانگړنې درلودې، چې د ده د برياليز ګڼل کېږي. لومړی ځانگړنه د الله تعالی سره د قوي اړيکې ساتل وو، دويمه يې د خلکو باور خپلول وه او درېيمه ځانگړنه يې فوق العاده تجارتي خوباني او ښېگڼې وې، چې د ده و تجارت ته يې بيساری پرمختگ ور بښلی وو.

دا خبره د يادوني وړ گڼو، چې د امام صاحب د تجارت په پرمختگ کې درې واړو ځانگړنو لوی رول درلود او د همدې د څېړلو پر وخت د ننني عصر د ليکوالانو او تجارانو خبرې د دې لپاره ورسره يوځای کوو څو دا ښه راته ښکاره شي چې د نن په شلمه او يويشتمه پېړۍ کې چې لوی ليکوالان او ستر تجاران د تجارت د پرمختگ لپاره کوم نظرونه وړاندې کوي دا بيخي پخوا تقريبا ديارلس پېړۍ وړاندې

امام صاحب په خپل تجارت کې عملي کړي. زمونږ یوازینی کمزوري داده، چې یا خو موږ د صحابه کرامو، امام ابوحنیفه او نورو اکابرینو کاروبارونه مطالعه کړي نه دي او یا که مو مطالعه کړي دي، نو عملي کړي مو نه دي. کله چې د امام صاحب له تجارتي اصولو او کاروباري ځانگړنو څخه بحث کوو نو وینو چې د الله تعالیٰ خوښي پکې ساتل شوې، د الله تعالیٰ د بنده گانو مرسته پکې شوي او د قرآن او حدیث په رڼا کې یې حلاله نفقه لاسته راوړي. د ځانگړنو او تجارتي اصولو پر لور راځو:

لومړی. له الله تعالیٰ سره اړیکه

د الله تعالیٰ سره قوي اړیکه ساتل د هر مومن لپاره ډېر اړین دي. د یوې یوه الله په بنده گي او د سپېڅلي محبوب نبي په اطاعت کې د زړه سکون، د دنیا گټې او د اخرت بریا نغښتي ده. پر الله تعالیٰ ایمان او باور باید داسې وي چې رزق یوازې د خالق له لوري ورکول کېږي، د رزق زیاتوالی یا کمښت د الله تعالیٰ په واک کې دی او هېڅ بل مخلوق د دې واک نه لري. مراقبت، خلوت او د الله له پاره په خپل ورځني ژوند کې وخت بېلول، د الله د خوښی ترڅنگ د بدني پیاوړتیا او د زړه او دماغ د سکون سبب گرځي.

امام صاحب د تجارت لپاره اسباب برابر کړي وه او پایلې یې الله ته پرېښودلي وې. د تجارت لپاره یې نیت خالص وو، د ده تجارت یوازې د مادي گټې لپاره نه و، بلکې د حلال رزق د ترلاسه کولو، د صدقې ورکولو، او د محتاجانو د لاسنیوي وسیله وه.

امام ابوحنیفه رحمته الله علیه د عبادت، سخاوت، تقوا او زهد غوره مثال و. هغه خپل ژوند د الله تعالیٰ د رضا لپاره وقف کړی و او له شکمنو

د کوفې تاجر | ۳۵

معاملو يې ځان ليرې ساته. د تجارت اصول يې د قرآن او سنتو مطابق وو او د حرامو له خوراکه يې کلکه ډډه کوله. داچې امام صاحب څنگه له الله تعالى سره خپلې اړیکې قوي کړي وې، په راتلونکو بحثونو کې لولو:

۱. پر الله توکل

پر الله تعالى باندې بشپړ ايمان درلودونکي تل په دې باور وي، چې الله متعال د دوی رزق پر خپله غاړه اخیستی دی. د هر ښه څېز د ترلاسه کولو او له ناوړو څېزونو څخه د ځان ژغورني پر وخت په ډاډه زړه دا مني چې هر څه د خالق جل شانہ له لوري دي؛ د هرڅه راکول او نه راکول يې په اختيار کې دي او د گټې او تاوان دواړو مالک الله دی. د الله تعالى ماسیوا بل څوک د دې هېڅ واک او قدرت نه لري.

امام ابوحنيفه رحمة الله عليه د کلام (عقيدې) ستر عالم وو، د ژوند په هر کار کې يې پر الله تعالى کلک ايمان درلود او پر الله تعالى يې توکل کاوه. لاس تر زني لاندې کښېناستل او يوه پښه پر دا بله را اړول او بيا پر الله تعالى توکل کول چې الله دي هرڅه سم کړي دا ښه نه دی او رسول الله ﷺ موږ ځني منعه کړي يو. امام صاحب د کاروبار اسباب برابر کړي وه، د پرمختگ لپاره يې هڅې کولې او پر الله يې توکل او ښه گومان کاوه.

حضرت عمر رضی الله عنه د یمن یو څه خلکو ته وایي: تاسو څه کار کوئ؟ هغوی ورته وایي: موږ توکل کوونکي یو (کوم کار نه کوو). حضرت عمر رضی الله عنه ورته وایي: تاسو درواغ وایاست، توکل کوونکي هغه خلک دي چې ځمکه کې تخم و شیندي او بیا یې الله

۳۶ | علي الله متوكل

تعالی ته پرېږدي. يعنې اسباب برابر كړه او پايله و الله تعالی ته پرېږده.

و توكل كوونكو ته الله تعالی دا وعده وركړې ده، چې د دوی د ټولو چارو كفالت به كېږي: **وَمَنْ يَتَّوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ**. زموره نبي مبارك فرمايي: كه تاسو پر الله داسې باور وكړئ، څومره چې يې حق دی، نو هغه به تاسو ته داسې رزق دركړي لكه مرغانو ته چې يې وركوي، سهار په تش نس ووځي، ماښام په ماره نس راشي. رسول الله ښه فرمايي: كه پر كوم كس نېستي او فقر راغلی او هغه و خلكو ته وړاندې كړ، نو الله به د ده نېستي لري نه كړي. كه يې و الله ته وړاندې كړ نو ژر يا يو څه وروسته به يې الله شتمن كړي.

۲. عبادت

د قرآن او حديثو د تعليم، د فقهې د تدوين او تجارتي كارونو سره سره چې امام صاحب په زهد، تقوى، عبادت او رياضت كې څومره وخت تېراوه څوك ورته حيران شي. تاريخ بغداد د امام شافعي رحمه الله عليه د استاذ وكيع بن الجراح رحمه الله عليه خبره را نقلوي: ما له هېڅ داسې شخص سره ملاقات نه دی كړى چې هغه دي تر ابوحنيفه زيات فقيه وي او نه مې داسې شخص ليدلى چې تر ده دي غوره لمونځ كوي. مسعر بن كدام رحمه الله عليه وايي: له امام صاحب سره مې په تقوى كې سيالي كول را څخه مخكې شو. شريك وايي: امام صاحب د شپې زياته برخه په عبادت تېروله.

عبادت يو داسې بشپړ نوم دی، چې د الله متعال د خوښۍ مطابق ټوله ښكاره او پټې كړنې پكې شاملېږي. كوم عبادتونه چې

د کوفې تاجر | ۳۷

الله تعالیٰ پر بنده گانو فرض گرځولي هغه د لوړو درجو لرونکې دي. نبي کریم ﷺ فرمایي: د اسلام بنیاد پر پنځو شیانو ولاړ دی: د الله تعالیٰ پرته بل خدای نشته او محمد یې رسول دی، لمونځ کول، زکات ورکول، د حج ادا کول او د روژې نیول.

ابن حجر د زیاتو کسانو په وینا لیکي: **إِنَّمَا كَانَ كُلُّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي طَلَبِ الْآخِرَةِ**. امام ابوحنیفه ټوله شپه او ورځ د خیر په لټه کې وو. د امام صاحب د سوانحو لیکونکې د ابونعیم وینا را نقلوي: ماله بې شمېره لویو علماوو او امامانو سره لمونځونه کړي دي، تر امام ابوحنیفه مې غوره لمونځ کوونکی نه دی لیدلی. امام صاحب ۵۵ حجونه کړي.

امام صاحب د الله تعالیٰ په عبادت کولو سره د الله تعالیٰ رضی حاصلوي؛ الله تعالیٰ یې په علم کې برکت اچوي، فکر یې پراخوي، زړه ته یې سکون ورکوي، رزق کې یې برکت راوړي او د خپل دین لپاره بیخي ډېر کار ځني اخلي.

۳. له حرامو څخه ځان ژغورل

امام صاحب پاک کاروبار کاوه؛ له خیانت، فریب او چم څخه بیخي زیات لرې وو. د رسول الله ﷺ د حدیث مفهوم دی، چې د حرامو د یوې گولې په خاطر څلوېښت ورځي دعا نه قبلېږي. مسلم شریف یو حدیث را نقلوي: **مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنَّا**. چا چې خیانت (فریب) وکړ، هغه له موږ څخه نه دی. امام صاحب د تقوا بېلگه وو، له کورني ژوند څخه نیولې بیا تر تجارت پوري یې هرڅه د الله تعالیٰ پر را لېږل شوي قرآن او د رسول الله ﷺ پر ښودل شوي سنت طریقه برابر وه. حرام مال خو پرېږه، چې

کومه کاروباري معامله کې به لږ هم شک او شبهه ورته پيدا شول، نو پرهيز يې ځني کاوه.

په صحيح البخاري کې درسول الله حديث دی: داسې وخت به پر خلکو راشي چې د حلالو او حرامو توپير به نه کوي.

يو ځل عباسي خليفه ابوجعفر منصور و امام صاحب ته يو څه پيسې لېږي، خو امام صاحب انکار ځني کوي او نه يې غواړي، ملگري او دوستان ورته وايي: ځني ترلاسه يې کړه، بېرته يې خيرات کړه. امام صاحب ورته وايي: او عندهم شيء حلال؟ او عندهم شيء حلال؟ ايا له دوی سره حلال کوم څه شته؟ ايا له دوی سره حلال کوم څه شته؟

امام ابوحنيفه د بيت المال له ورکړي او تحفو څخه سخت پرهېز کاوه. د ابوجعفر منصور د ډاليو او پيسو د ردولو په وخت کې هغه ته خورا په زيږو او تېزو الفاظو وايي:

که اميرالمؤمنين له خپل مال څخه ماته يو څه راکړي وای بڼايي ما منلي وای، مگر څه چې تاسو اوس ماته راکوی دا خو د مسلمانانو د بيت المال پيسې دي، زه د دې هېڅ مستحق نه يم. نه په بدن لځ يم، نه وږی يم او نه نېستم يم. نه د هغه خلکو له ډلي څخه يم چې د مسلمانانو د ساتني او حفاظت لپاره د دشمن سره جنگېږي، که زه د عسکرو او پوځيانو په ليکه کې وای نو بيا ما له دغه څخه يو څه اخيستلای شوای. که زه نه د نېستمو له ډلي څخه يم او نه د دې ډلي ډلي څخه، نو بيا ته انصاف وکړه چې په کوم اساس زه دا پيسې ترلاسه کړم.

کله چې وفات شو، د بغداد د عامه هديرې پر ځای يې الايده

د کوفې تاجر | ۳۹

بل ځای ښخ کړ، خليفه منصور هم ولمانځته راغلی، پوښتنه يې وکړل چې ولې مو په عامه هديره کې ښخ نه کړ؟ خلکو ورته وويل: د امام صاحب په اند د بغداد ځمکه غصب شوې ده او په زور استملاک شوې ده، د ده فتوی او وصیت دا وو، چې داسې ځای به مې نه ښخوی چې ځمکه يې په ناجائزه توگه ترلاسه شوې وي. امام صاحب د ده د وصیت مطابق د بغداد د خيزران په هديره کې و خاورو ته وسپارل شو، ځکه امام صاحب ويل چې همدا ځمکه د چا غصب شوې نه ده.

اسلام غوره دين دی، د ژوند د هرې برخې لپاره لارښوونې لري. په کاروباري ژوند کې خپل پيرون بيا بيا متوجه کوي چې له حرامو څخه ځان وساتي، د سود، رشوت، احتکار، اکتناز، خیانت او دوکې څخه لرې شئ او د حرام مال بدې پایلې ورته بيانوي.

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایي: وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا او الله تعالی خرڅول او رانیول (بیع) روا کړې او سود يې حرام کړی. په سورة آل عمران کې بنده گان د سود له عذابه وپروي، ورته فرمایي: سود خوري پرېږدئ څو بريالي شئ او ځان له هغه اور څخه وژغوری چې د کافرانو لپاره تيار شوی دی. په سورة البقره کې فرمایي: څوک چې سود کوي د الله او د هغه د رسول له خوا د هغه کس پر خلاف د جگړې اعلان دی. په حدیث کې و سود خور ته ملعون ويل شوي، د سود خور ځای يې جهنم ټاکلی، سود يې د وچکالی لامل بللی او سود يې د هلاک کوونکو گناهونو څخه شمېرلی او د ابوهريره په يوه را نقل کړل شوي حدیث کې ويل شوي چې د سود خور نس به له مارانو ډک وي. حضرت سمره رضي الله عنه د يوه اوږد حدیث په پای کې دا قول را نقلوي، چې رسول ﷺ و

۴۰ | علي الله متوكل

فرمايل: سود خور ته د مرگ څخه د قيامت تر ورځي پوري داسې عذاب ورکول کېږي، چې د وينو په شان په يوه وياله کې به واچول شي، هغه سودي مال به د ډبرې غونډې وي او کله چې دی د ويالي څخه د راوتلو کوښښ کوي، نو پر خوله به وهل کېږي او بېرته به ور پوري وهل کېږي.

د حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی، چې رسول ﷺ وفرمايل: دِرْهَمٌ رَّبًّا يَأْكُلُهُ الرَّجُلُ وَهُوَ يَعْلَمُ أَشَدُّ مِنْ سِتَّةٍ وَثَلَاثِينَ زُنْيَةً. چې سود خورل اويا درجې لري، ادنا درجه يې داسې ده لکه د خپلې مور سره زنا کول. (الله دي مو له سود څخه وساتي، امين)

امام ترمذي رحمه الله عليه په حسن سند سره د حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت کوي، چې د نبي صلی الله عليه و سلم ارشاد مبارک دی: الله جل شانہ پر رشوت اخیستونکي او رشوت ورکونکي دواړو لعنت ویلی دی.

د احتکار په اړه امام ابوحنيفه رحمه الله عليه وايي: يو څوک له يو ښار څخه او يا يو بل ځای څخه مال د تجارت په نيت واخلي او بيا يې خپل ښار ته راوړي؛ خو د دې لپاره يې بازار ته نه عرضه کوي تر څو يې بيه لوړه شي؛ نو دې ته احتکار ويل کېږي. خو په دې شرط چې د تاجر په دې کار سره ښاريانو او عامو خلکو ته ضرر ورسېږي. احتکار حرام دی او احتکار کونکي ته په حديث کې ملعون ويل شوي. په ابن ماجه کې د رسول الله ﷺ حديث دی، څوک چې احتکار کوي الله به يې د جذام په مرض او په مصيبتونو اخته کړي.

اکتناز شرعاً حرام او ناجائز دی، د اکتناز څخه مطلب دادی، چې

د کوفې تاجر | ۴۱

يو څوک خپلې پيسې ذخيره کوي او پر هغه چې کوم شرعي فرائض دي هغه نه ادا کوي مثلاً: زکات او نور مالي حقوق نه ادا کوي. دې ته په شريعت کي اکتناز وايي.

په هره ناجائزه او د شريعت خلاف طريقه د مال لاسته راوړل ممنوع او مذموم دي او امام صاحب خو د حرامو څخه پرهېز څه کوي، بلکې چې پر کوم څه به يې د حرام معمولي شک هم وو، نو هغه يې پرېښودی.

ستر محدث عبدالله بن مبارک قسم کوي: په الله قسم چې امام ابوحنيفه له الله تعالی څخه پارېدی، د خپلې ژبې حفاظت يې کاوه، د هغوی خوراک او څښاک حلال وو او علم يې بيخي زيات پراخ وو.

۴. د الله په لار کې شتمني لگول

ابو سعيد خدری رضی الله عنه وايي، چې رسول الله ﷺ يوه ورځ پر منبر وفرمايل: زه له ما وروسته يوازې له هغو شيانو څخه وېرېم چې تاسو د دنيا په شوق اخته کوي. بيا يې د دنيا د نعمتو ذکر وکړ، يو په بل پسې يې ټول بيان کړه. يو کس ولاړ شو، وې ويل: يا رسول الله! ايا له مال څخه شر او فساد پيدا کېږي؟ رسول الله جواب ور نه کړ. موږ په خپلو زړونو کې وويل، چې پر رسول الله باندي به وحی نازلېږي. ټول خلک همداسې خاموش وه. څه گړی وروسته يې له خپل مخ مبارک څخه خولې پاکي کړې او درې ځله يې وويل: دا سوال کوونکی کمه دی؟ او بيا يې وفرمايل:

”واورئ! بېشکه چې له خير او ښېگڼې څخه بدي او ناوړين نه زېږي. په دنيا کې د مال لاسته راوړل ښه دي، خو د مسلمان مال بايد په حق او ښه طريقه لاسته راوړل شوی وي او بيا هغه مال

پر مجاهدینو، یتیمانو، نېستمنو او مسافرو ولگوي، نو اخرت کې به گټه ورته وکړي.“

د امام ابوحنيفه تکړه شاگرد امام زُفر رحمة الله عليه وايي:

ما د ابوحنيفه سره تر شل کاله زيات وخت تېر کړ. پر خلکو مهربانه وو، زړه سوانده وو، خلکو ته يې گټه رسوله او د الله تعالى په لار کې يې مال مصرفاوه.

۵. سخاوت

امام صاحب ته الله تعالى خورا لوی زړه ورکړی وو، هېڅکله يې بخل نه کاوه؛ کله چې څوک بخل نه کوي او د ځمکي پر خلکو باندي مهربانه شي، د اسمانونو څښتن به پر ده مهربانه شي. له استادانو، علماوو او شاگردانو سره مرسته، د فقيرانو لاس نيول او پر دوستانو رحم کول د امام ابوحنيفه رحمة الله عليه همېشني عادت وو. قاضي شريک وايي: کوم شاگرد چې به اړ او محتاجه وو، نو امام ابوحنيفه به هغه ته خرڅ ورکوي، څو په پوره ډاډ خپلي زده کړي وکړي. کله چې به شاگرد علم حاصل کړ امام ابوحنيفه به ورته وويل: چې حلال او حرام دي و پېژندل اوس دي لويه شتمني په برخه شوه. عبدالله الدوسي وايي: امام ابوحنيفه رحمة الله عليه و خپل زوی حماد ته امر کړی وو، چې هره ورځ د لسو درهمو ډوډۍ رانيسي او پر همسايگانو يې ووېشي.

کله چې انسان سخاوت خپل کړي، نو په طبيعت کې يې نرم والی پيدا شي، زړه ته يې سکون راشي، له خلکو سره يې کرکه او نفرت ختم شي، د الله په لار کې يې د صدقې ورکړه زياته شي او د خلکو سره يې راکړه ورکړه او اړيکې قوي شي. په سخاوت شتمني

د کوفې تاجر | ۴۳

نه کمېږي، خو برکت خامخا پکې زیاتېږي.

مسعر بن کدام وايي: امام ابوحنيفه چې به کله د صدقې لپاره کوم څه اخیستل، نو غوره شيان به يې اخیستل. سفیان بن عيينه رحمة الله عليه وايي: امام ابوحنيفه رحمة الله عليه و ماته ډېرې تحفې را لېږلي.

عبدالله بن عمر رضي الله عنهما وايي رسول الله صلي الله عليه وسلم وفرمايل: هغه انسان الله ته له هرچا ډېر گران دی چې خلکو ته ډېره گټه رسوونکی وي او د يوه مسلمان زړه خوشاله کول تر ټولو غوره عمل دی او له يوه مسلمان نه غم لري کول تر ټولو غوره عمل دی او د يوه مسلمان پور پرې کول تر ټولو غوره عمل دی او د يوه وږي مسلمان گډه مرول تر ټولو غوره عمل دی او که له خپل مسلمان ورور سره د هغه د حاجت پوره کولو له پاره ووځم دا په جومات کې له يوې مياشتې اعتکاف غوره گنم او څوک چې غوسه و خوري خدای به يې پرده وکړي او که يو څوک خپله غوسه عملي کولی هم شي خو عملي يې نه کړي د آخرت په ورځ به يې زړه د الله له رضا نه ډک شي او څوک چې له مسلمان سره د هغه د حاجت پوره کولو له پاره ووځي څو يې پوره کړي الله به يې په آخرت کې د قدم بشويږدلو په ورځ قدم ثابت لري او بد اخلاقي عمل داسې خرابوي لکه سرکه چې غسل خرابوي. (رواه الطبراني في الكبير، وابن أبي الدنيا)

پر ابراهيم بن عتبه د خلکو څلور زره درهمونه قرض وو په همدې خاطر به له خلکو سره نه مخ کېدی. يوه ملگري يې د ابراهيم د قرض د ادا کولو لپاره له نورو دوستانو څخه د پيسو ټولولو اراده وکړل څو د ابراهيم قرضونه ادا کړي، کله چې امام صاحب ته ورغلی، نو امام صاحب ورته وويل ټولې څو پيسې

۴۴ | علي الله متوكل

کېږي؟ هغه ورته وويل څلور زره درهمونه. امام صاحب ورته وويل له نورو خلکو چنده مه اخله، د دې پيسو لپاره خلک مه تکليف کوه. دا يې وويل او څلور زره درهم يې ورکړي.

تا سخاوت خپل کړ! د الله لپاره د تنگ لاسو مرسته کوي، هغوی چې په ستونزو کې دي له حال څخه يې ځان خبروي او له خلکو سره نرمي کوي. اوس ته د دې پايله وينې چې الله تعالی ستا په شتمني کې برکت اچولی، تاته يې د زره سکون درکړی، د خلکو سره دي اړيکي زياتي شوي او خلک دي په ښه نوم يادوي.

۶. په جهاد کې مال لگول

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ (سورة البقره)

او د الله تعالی په لاره کې مال ولگوي.

حضرت زيد بن علی د نبوي خاندان او د امام زين العابدين له اولادونو څخه وو. و کوفې ته راغلی، د حکومت سره د مقابلې لپاره يې تحریک جوړ کړ، د حضرت زيد په پاڅون کې امام صاحب په خپل مال سره جهاد کوي. د حضرت زيد د استازي فضيل بن زبير په لاس د زرو زرو درهمو لس کڅورې و هغه ته لېږي او ورته وايي: په دې مال د خپلي کورنۍ مصارف وکړه، په خپل پاڅون کې د مخالفينو په مقابله کې گټه ترې واخلي او هغه ملگري چې ضعيف دي (د جگړې وسایل نه لري) د هغوی مرسته وکړی.

کوم مال چې د الله تعالی په لار کې لگول کېږي په هغه مال سره هېڅکله په شتمني کې کمی نه راکي، بلکې الله تعالی په کاروبار او شتمني کې نور هم برکت اچوي.

د کوفې تاجر | ۴۵

۷. د علماوو مرسته کول

د دې لپاره چې علماء د چا محتاج نشي او په بیغمه زړه د الله د دین علم حاصل کړي او نورو ته یې ور زده کړي امام ابوحنیفه رحمة الله علیه د هغوی لاس نیوی کاوه. تاریخ بغداد لیکي: کله چې به بازار ته تازه میوه راغلل، نو امام صاحب به د خپل کور او د حدیثو د استادانو لپاره واخیستل، خو استادانو ته به یې د خپل کور تر برخي زیاته برخه ورکول. قیس بن ربیع وايي: امام صاحب به د خپل تجارت په گټه د حدیثو استادانو ته خوراکی توکې او د اړتیا شیان اخیستل، خو هغوی و چاته اړ نشي.

په تاریخ بغداد کې لیکلي: «امام ابوحنیفه رحمة الله علیه د توکرانو تجارت کاوه. تجارتي مالونه به یې و بغداد ته لېږل نور تجارتي مالونه به یې په اخیستل او کوفې ته به یې راوړل. د یوه کال گټه به یې د بل کال د گټې سره یوځای کوله د حدیثو استادانو لپاره یې خواړه، جامې او نور د ضرورت شیان په اخیستل او پاته پیسې یې نقدي ورکولې، ورته ویل به یې: د الله تعالی پرته د بل چا ستاینه مه کوی، ځکه ما د خپل مال څخه هېڅ نه دي درکړي بلکې د الله تعالی له هغې روزی څخه مې درکړي چې ستاسو لپاره یې پر ما لازمه کړې ده. په الله تعالی قسم چې الله جل شانہ دغه مال ستاسي لپاره زما په لاس گټلی دی.»

دویم. د خلکو باور په لاس راوړل

قاضی ابویوسف وايي: هېڅکله داسې نه دي شوي، چې چا دي امام صاحب ته خپل حاجت او ستونزه راوړې وي او ده دي پوره کړې نه وي.

د فکر کولو خبره ده، د يو چا په زړه کې چې د خلکو دومره عزت او خواخوږي وي خامخا به هغوی نږدې اړیکې ورسره ساتي. کله چې به يې د درس حلقې ته څوک راغلی، تر حلقې وروسته يې د هغه پوښتنه کول چې د کوم ضرورت لپاره راغلی وو او بيا به يې هغه ضرورت ور پوره کاوه. دا يې له ناپېژاندو سره دا حال وو.

و خلکو ته يې تحفې لېږلې، د حديثو استادانو، علماوو او مشائخو ته يې خوراک او څښاک لېږی او خلکو هر ډول مرسته يې کول.

امام صاحب مشتریانو ته گټه رسول؛ د نن بازار او کاروباري نړۍ که وکتل شي، نو د ټولو کاروباريانو دا نظر دی چې هغه کاروبار گټه کوي چې مشترې ستاسو سره په سودا کې د ځان گټه احساس کړي. د نننۍ پرمختللي نړۍ کاروباريان او د بازار موندني مسلکيان وايي که تاسو و خپلو مشتریانو ته دا ډاډ ورکړ چې ستاسو څخه د رانيولو په صورت کې دوی گټمن دي، نو دوی به خامخا ستاسو سره کاروبار وکړي او ستاسو دايمي مشريان به جوړ شي. د مشتریانو له باور پرته کاروبار وده نشي کولی او نه هم اوږدمهاله بریا ته رسېدی شي. د مشتریانو د باور په مټ کاروبار دوامداره کېږي، کاروبار او کاروباري دواړه مثبت شهرت پيدا کوي او د بازار په شته رقابت کې د برلاسی سبب گرځي. جيف بيزوس د ۲۰۱۷ څخه تر ۲۰۲۱ کال پوري د نړۍ شتمن کس وو، د مشتریانو د رضایت او باور لاسته راوړلو په اړه وايي: تر ټولو مهمه خبره د مشتریانو رضایت دی، که چیرې تاسو مشريان خوښ وساتئ، هغوی به ستاسو لپاره تر ټولو ښه بازار موندنه وکړي. امام صاحب بيخي پخوالا دا اصل عملي کاوه. په خپل کاروبار او شتمني يې و خلکو ته گټه رسول او هغوی ته تاوان رسولو څخه يې

د کوفې تاجر | ۴۷

ځان ساتی. راتلونکو صفحو کې گورو چې امام صاحب څنگه د
مشریانو باور خپل کړی وو.

۱. دوکه نه کول

يو کس له مدينې منورې څخه کوفې ته راځي او يو خاص
ول توکر يې پکار دی، د بازار دوکانداران د امام صاحب د دوکان
درس ورکوي، چې دا توکر له امام صاحب سره شته. سړی د امام
صاحب و دوکان ته ورځي، د امام صاحب شاگرد په غلطي کې هغه
توکر په زر درهمه پر خرڅوي، په داسې حال کې چې د توکر
اصلي قيمت څلور سوه درهمه دی. کله چې امام صاحب و دوکان ته
راځي، له کيسې خبرېږي. امام صاحب په غوسه و خپل شاگرد ته
وايي: تغر الناس و أنت معي في دكاني يعني تاسو و خلکو ته دوکه
ورکوی، په داسې حال کې چې تاسو زما سره په دوکان کې کار
کوی. هغه کس و مدينې منورې ته تللی وو. کله چې امام صاحب
و مدينې منورې ته ولاړی نو هلته يې د هغه کس تلابش شروع کړ،
په مسجد کې يې يو کس وليد چې هغه توکر يې اغوستی، د
توکر د رانيولو اړوند پوښتنه يې ځني وکړل، هغه ورته وويل چې
دا مې کوفه کې د امام ابوحنيفه څخه رانيولی، امام صاحب ورته
وويل چې همدا دي زما دوکان کې اخیستی، د څلور سوو درهمو
توکر و تاته په زر درهمه درکول شوی دی، اوس ستا خوښه ده چې
بېرته دي پيسې درکړم همدا لباس راکوې او که شپږ سوه درهمه
درکړم؟ هغه کس ورته وويل چې دا ما څو ځله اغوستی دی. هغه
وو چې هغه کس شپږ سوه درهمه واخیستلي.

د "امام ابوحنيفه، سوانح و افکار" کتاب ليکوال ليکي: "شاید په
نننی پرمختللي زمانه کې خلک دا يو احمقانه کار وگڼي، حتی خپل

کارمند ته انعام هم ورکړي چې د لږو پیسو شی په زیاتو پیسو خرڅ کړ، خو د امام صاحب موخه یوازې تجارت کول نه وه، بلکې د تجات د اصولو خپرول او په خپل تجارت د نېستمونو لاس نیوی وو.

امام ابوحنیفه په خپل کاروبار او د ژوند په ټولو چارو کې له دوکې ورکولو څخه ځان لرې ساته. و خپلو شاگردانو ته یې هم همدا نصیحت کاوه، د امام ابویوسف په نوم چې د امام صاحب کوم وصایا مشهور دي، په هغه کې و امام ابویوسف ته وایي: د خلکو سره په راکړه ورکړه کېښې دوکه مه کوه.

د مسلم شریف په حدیث کې مو یادونه وکړله، چې رسول ﷺ وایي، چې خیانت او دوکه والا زموږ څخه نه دی.

ځینې خلک د اوږدمهاله او بريالي تجارت خوبونه ویني، خو د لنډمهاله گټې لپاره دوکه او خیانت ته لاس اچوي، چې په ټولنه کې د خپل کاروبار او ځان دواړو باور له منځه وړي. وارن بافت وایي:

It takes 20 years to build a reputation and five minutes to ruin it.

د نوم او اعتبار جوړول ۲۰ کاله وخت نیسي، خو د بربادۍ لپاره یې یوازې پنځه دقیقې کافي دي.

کله چې د خلکو پر یوه شرکت، تجارت یا شخص باور پیدا شي، نو بیا تل له هغه سره پاتېږي، خلک گوري چې تاسو څومره و صداقت، کیفیت او شفافیت ته ژمن یاست. نړیوال شرکتونو بیخي ډېره هڅه کوي چې د خلکو باور وساتي. د سامسونگ مشتریان

د کوفې تاجر | ۴۹

د هغه د دوامداره پرمختگ او د باور وړ ټېکنالوژۍ په خاطر او د Apple او Toyota مشتریان د هغه د نوښت، کیفیت او اعتماد په خاطر له دوی سره پاته دي او هر نوی محصول یې په خوښی رانیسي. Amazon او Google د اسانو، شفافو او باوري خدماتو له امله نړۍ واله باور ترلاسه کړی.

کله چې کاروبار او راکړه ورکړه کې دوکه نه وي، نو کاروبار پرمختگ کوي، د خلکو باور په لاس راوړل کېږي او الله تعالی برکت پکې اچوي. امام صاحب د خپلي زیاتي تقوی په خاطر له دوکې څخه ځان ساتی، نو ځکه خو یې الله، د الله تعالی رضی، په شتمني کې برکت او د خلکو باور خپل کړي وه.

۲. د جنس عیب بیانول

په کاروبار کې صداقت او د جنس د عیبونو بیانول د بريالي تجارت اساس جوړوي. امام ابو حنیفه رحمته الله علیه د دې اصولو په عملي کولو سره د خپل وخت ممتاز تاجر پاته شوی. نن ورځ هم د نړۍ مشهور شرکتونه د خپلو مشتریانو په وړاندې د شفافیت اصولو ته ژمن دي، دوی په همدې طریقه د خلکو باور ترلاسه کوي او خپل تجارت ته نوره وده ورکوي.

امام صاحب یو وخت څه سامان و خپل کاروباري شریک حفص بن عبدالرحمن ته د خرڅولو لپاره استوي، دا یادونه هم ورته کوي چې دې سامان کې عیب شته د خرڅولو پر وخت و مشتری ته خامخا عیب وښيي، خو د خرڅولو پر وخت د حفص بن عبدالرحمن څخه و مشتری ته د عیب ویل هېر شول. کله چې و امام صاحب ته خبر ورسېد، نو مشتری نه وو ورته معلوم چې

۵۰ | علي الله متوكل

پيسې بېرته ورکړي د ټول سامان پيسې يې صدقه کړې. زمور د اکابرينو تجربه او هدايت دی: «حلال مال که لږ هم وي، نو برکت پکې زيات وي؛ د حرام مال څخه راغلي پنځه پيسې، ستا د جيب نوري حلالي پيسې هم له ځان سره وړي او سکون او آرام له زړه څخه کډه کوي.» حسن بن صالح وايي:

ابودنيفه رحمه الله عليه ډېر پرهېزگاره وو، د حرامو څخه ډېر وپرېدی، حلال يې د شېبې په وجه پرېښودل. په فقهاوو کې مې بل داسې شخص نه دی ليدلی چې تر امام صاحب دي يې د خپل علم او ځان زياته ساتنه کړې وي او قبر ته يې پوره تياری درلود.

همدا د امام ابوحنيفه رحمه الله عليه کاروباري ستراتيژي هم وه او د اسلام ستر لارښود نبي عليه السلام يې هم و مور ته سپارښتنه کوي، فرمايي: که رانيولو او خرڅولو والا رښتيا غوره کړي؛ د خرڅولو په شي کې چې کوم عيب وي هغه ورته ووايي، نو برکت پکې راځي او که د خرڅولو پر وخت د شي عيب پټ کړي، برکت يې له منځه ځي.

ستر صحابي عبدالرحمن بن عوف رضي الله عنه چې په خپل وخت کې تر ټولو شتمن مسلمان وو، د کاروبار په درو ستراتيژيو کې يې يوه ستراتيژي د جنس عيب بيانول وه، تل يې مشتريانو ته د جنس ټول کيفيتونه او څرنگوالی بيانوېږ.

سامسونگ کمپنی په ۲۰۱۶ کال کې Note 7 موبايلونه و بازار ته وړاندې کړل، موبايلونو کې يو عيب دا پيدا شو چې د بيټري د گرمېدو له امله به چاودلې، سامسونگ خپل ټول موبايلونه بېرته له بازار څخه ټول کړل، راتلونکی کال يې د Note 8 موبایل ميليونونه

د کوفې تاجر | ۵۱

داني خرخ شو، حتی په انگليستان او ايرلند کې خو د زيات پلور ريكارډ ثبت شو. دا هغه باور وو چې سامسونگ له بازار څخه د عيب لرونكي مبايل په را ټولولو بېرته لاسته راوړی وو. زمور په ټولنه کې په دوکانونو کې پر لوی کاغذ ليکنه ځورند وي "خرخ شوی جنس بېرته نه اخلو"، نو بيا به په کاروبار کې برکت له کومه راسي.

حکيم بن حزام رضی الله عنه وايي چې رسول الله و فرمايل: رانيونکی او خرڅوونکی چې څو سره يوځای وي اختيار لرونکی دي. بيا يې وفرمايل: که دواړو رشتيا وويل دواړه به گټمن وي او که دواړو درواغ وويل او عيب يې پټ کړ، نو د دواړو د بيعي څخه برکت اخیستل کېږي.

که کوم تجار رشتين او پر وعده وفا کوونکی وي، نو په خلکو کې به د خپل باور په خاطر زيات رانيول او خرڅول کوي او کاروبار به يې خورا ښه پرمختگ کوي، چې په مت به يې شتمن شي. علامه ابن قيم رحمه الله عليه د يو صحابي خبره راوړي: کوم تجار چې رشتيا وايي، هېڅکله به نېستمن نه شي.

۳. قسم نه خوړل

خلک د جنس د خرڅولو لپاره قسمونه اخلي، نن د دوکاندارانو او کاروباريانو همدا معمول جوړ شوی دی، خو امام صاحب نه يوازې په کاروبار کې بلکې د ژوند په هره برخه کې له قسم اخیستلو څخه سخت پرهېز کاوه. قصد يې کړی وو که مې فکر نه وو قسم مې واخيست نو يو درهم كفاره به ورکوم. يو وخت يې فکر نه وو قسم يې واخيست، له هغه وروسته يې قصد وکړ، چې پر

قسم اخیستلو به درهم نه، بلکې دینار کفاره ورکوم.

د کاروباریانو او دوکاندارانو لپاره همدا اصل په فکر کې نیول پکار دي، صحیح بخاري او صحیح مسلم د رسول الله ﷺ حدیث را نقلوي، چې په قسم اخیستلو سره خرڅلاو کېږي، خو برکت یې له منځه ځي. صحیح مسلم په کتاب الایمان کې د رسول الله یو حدیث را نقلوي، چې الله تعالی د درو کسانو سره خبرې نه کوي، د رحمت په نظر نه ورته گوري او نه یې له گناهونو پاکوي او د هغه لپاره به دردناک عذاب وي، یو هغه کس (نارینه) چې پایڅې یې تر بجلکو (بسنګرو) کښته وي، یو هغه کس چې پر خلکو احسان اچوي او یو هغه کس چې خپل مال د درواغو په قسمونو خرڅوي.

په تجارت کې د درواغو قسمونه نه یوازې د دنیا برکت ختموي، بلکې د آخرت د سخت عذاب سبب هم ګرځي. مسلمان تاجر باید تل ریښتینی واوسي، څو د الله برکت او کامیابي ترلاسه کړي. او د قسمونو نه اخیستلو لپاره امام صاحب خورا ښه نسخه وړاندې کوي، که څوک پر قسمونو کانټرول نشي کولی، نو د قسم اخیستلو په صورت کې دي د کفارې په توګه صدقه ورکوي - که مې فکر نه وو او قسم مې واخیست نو دومره افغانی به صدقه کوم.

۴. غیبت نه کول

نن وخت کې دا رواج ګرځېدلی، کاروباریان د دې پرځای چې د خپلو تولیداتو یا خدماتو لپاره بازارموندنه وکړي یا کیفیت لوړ کړي، دوی د نورو غیبت کوي. تاسو به خامخا له داسې ډاکټر سره مخ شوي یاست، چې د هغه ډاکټر غیبت کوي یا عیب بیانوي

د کوفې تاجر | ۵۳

چې تاسو مخکې ورغلي یاست، ساختماني کارمند به خامخاستاسو په کور او تعمیر کې د تېر کاریگر عیبونه راباسي، حتی علمي ادارې د همدې بشکار گرځېدلي د دې لپاره چې د خلکو توجه ځانته را جلب کړي د نورو عیبونه بیانوي او تجاران د نورو غیبت کوي. منفي خبرې او غیبت کول یوازې له اخلاقي پلوه غلط نه دي، بلکې د تجارت پر بریا هم بده اغېزه کوي. هوشیار تجاران پر خپلو خدماتو تمرکز کوي، نه دا چې د سیالانو کمزوریاو پيدا کړي او په بیانولو سره یې مشتریان و ځانته را جلب کړي. غوره لاره داده چې یو تاجر د خپلو محصولاتو او خدماتو کیفیت لوړ کړي، څو رانیوونکې خپله د دوی و خواته راسي.

د رسول الله ﷺ یو عبرتناکه ارشاد دی: څوک چې بل چاته تاوان رسوي، الله به ده ته تاوان ورسوي.

امام صاحب له غیبت کولو څخه پاک وو. د الله تعالی شکر به یې ادا کوی چې د ده ژبه یې له غیبت څخه پاکه کړې. یو چا ورته وویل خلک ستا په اړه بدې خبرې کوي، خو ما له تا څخه تر اوسه د چا بد نه دي اورېدلي. امام صاحب وویل: ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ. ژباړه: دا د الله تعالی فضل دی، چاته چې وغواړي ورکوي یې. و سفیان ثوري رحمه الله عليه ته یو چا وویل ما تر اوسه امام ابوحنیفه رحمه الله نه دی لیدلی چې د چا غیبت دي کوي. هغه ورته وویل: امام ابوحنیفه دومره هم ساده نه دی چې خپل صالح اعمال برباد کړي.

۵. زیاته گټه نه کول

امام صاحب پر مشتري زیاته گټه نه کول. د ځان او مشتریانو

دواړو لپاره يې د منابي گټي زيات خيال ساتی، هېڅکله يې د زياتي گټې ترلاسه کولو لپاره خلک نه تېرايستل. يوه واقعه لولو تر هغه وروسته د زياتي گټې نه کولو پر ارزښت بحث کوو. حضرت وکيع بن جراح رحمة الله عليه کيسه کوي چې زه د امام ابوحنيفه سره ناست وم يو ښځي د خرڅولو لپاره ټوکر ورته راوړ. امام صاحب ورته وويل د دې قيمت څو دی؟ هغې ورته وويل: سل درهمه. امام صاحب ورته وويل: دا لږ دی او د ټوکر قيمت تردې زيات دی. هغې دوه سوه قيمت کښېښود، امام صاحب بيا ورته وويل چې دا ټوکر د زياتو پيسو دی، هغې قيمت اضافه کړ او څلور سوه يې کړ. امام صاحب بيا ورته وويل دا ټوکر د زياتو پيسو دی، قيمت لوړ کړه. هغې ورته وويل ټوکر را څخه رانيسه، له ما سره مسخرې مه کوه. امام صاحب ورته وويل چې ته يو بل څوک را وله څو پر ټوکر قيمت کښېږدي. هغې يو کس را وغوښت، هغه پر ټوکر پنځه سوه قيمت کښېښود او امام صاحب په پنځه سوه ځني رانيوی. ښځي په خپله خوښه ټوکر په سل درهمه ورکوی، خو امام صاحب نه غوښتل پر خپلو مشتريانو زياته گټه وکړي، نو ټوکر يې په پنځه سوه ځني واخيست.

يوه دقيقه! فکر وکړئ!

که له تاسو سره کوم دکاندار يا تاجر همداسې کړنه وکړي، چې تاسو د کوم شي نرخ زر افغانی وټاکي، خو هغه يې په خپله خوښه په شپږ زره افغانی در څخه واخلي، ايا تاسو به بيا بل دکاندار ته ولاړ شئ؟ هېڅکله نه. او بيا به تاسو د همدې کاروباريانو او دکاندارانو لپاره په خپله کمپاين او مارکېټينگ کوی. ايا تاسو خبر ياست چې په نن نړۍ کې د مارکېټينگ او بازارموندي

د کوفې تاجر | ۵۵

یا د مشتریانو د زیاتېدو تر ټولو کامیابه طریقه کومه ده؟

موږ په خپل ښار او بازار کې وینو چې شرکتونه او ادارې د خپلو تولیداتو لپاره په راډیو، تلوېزیون، بېل بورډ او نورو باندې په زرگونو ډالرو اعلانونه کوي، همدا د مشتریانو د جذبولو لپاره یو پېژندل شوی تجارتي تاکتیک دی خو موږ وینو چې زموږ د رانیولو یا د تولیداتو د انتخابولو پرېکړه اکثراً زموږ د ملگرو، دوستانو یا د کورنۍ د غړو د مشورې پر بنسټ وي. بېل شرکتونه، ښوونځی، پوهنتونونه، روغتونونه او نور له بېلو لارو پر اعلاناتو زرگونه ډالر لگوي، خو موږ له هغه چا مېشل رانیسو، هغه ښوونځی کې اولادونه داخلوو، هغه پوهنتونونو ته ورځو او هغه روغتونونو کې علاج کوو چې زموږ کوم ملگری، دوست یا د کورنۍ غړی له هغه څخه ښه تجربه ولري او هغه ته یې گټه رسېدلې وي. و دې ته Word-of-Mouth Marketing وایي، چې ستاسو لپاره ستاسو مشتریان کمپاین کوي او نور خلک را جلبوي، خو مشتریان هغه وخت دا کار کوي، کله چې تاسو هغوی ته غوره خدمات وړاندې کړی، باور یې خپل کړی او لوړ کیفیت لرونکې محصولات او خدمات ورته وړاندې کړی. دا ډول بازار موندنه د مارکېټینګ د نورو لارو په پرتله ډېره اغېزمنه ده. پورته مو یادونه وکړل، چې د امام صاحب په کاروبار کې څنگه عملي شوي وه.

پر مشتریانو زیاته گټه نه کول په کاروبار کې د اوږدمهاله بریا لپاره اړین دي. که پر مشتریانو زیاته گټه وشي شاید لنډمهاله عاید لوړ کړي، خو په اوږد مهال کې د سوداګرۍ د زوال سبب ګرځي. د بریالیو سوداګرو تجربه، اسلامي اصول او اخلاقي مقررات دا ثابتوي چې سوداګري باید د صداقت، انصاف، او عادلانه نرخونو پر بنسټ

پرمخ يووړل شي. امام ابوحنيفه رمة الله عليه د يوه ريښتين تاجر په توگه خپلو مشتريانو ته گټه رسوي او د هغوی باور په لاس راوړي.

۶. امانتداري لړل

په اسلام کې دينداري او امانتداري خورا لوی ځای لري. حديث دى: التَّاجِرُ الصَّدُوقُ الْأَمِينُ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ، يعنې رښتینی او امانتدار تاجر به (اخرت کې) د نبیانو، صادقانو او شهیدانو ملگری وي. امام صاحب په امانتدارۍ کې دومره مشهور وو، چې خلکو به خپل قیمتي شيان د امام صاحب سره امانت ایښودل. کله چې د امویانو په واکمني کې زید بن علی پاڅون وکړ، نو امام صاحب د هغه پاڅون په حقه گڼی، د هغه په ملاتړ یې فتوی ورکړل، خپله یې په عملي جهاد کې شرکت ورسره و نه کړ، د نورو لاملونو ترڅنګ یو لامل دا هم وو، چې د امام صاحب سره د ډېرو خلکو امانتونه پراته وه، نو زید بن علی ته یې پیسې ولېږلې، څو هغه خپل ملگری په قوي کړي.

د امام صاحب د سوانحو لیکونکي په اتفاق سره وايي: چې کله امام صاحب وفات شو، في بيته للناس ودائع خمسين الف الف، د ده په کور کې د خلکو د پنځوسو میلیونو امانتونه موجود وه. یوه دقیقه مو تم کوم، راشی فکر وکړو، زموږ په ننني عصر کې چې د پیسو ارزښت بیخي زیات کښته شوی هم دی، ایا تاسو داسې یو څوک پېژنئ چې د خلکو پنځوس میلیونه دي امانت ورسره پرته وي؟ فکر نه کوم.

۷. د خلکو سره ښې اړیکې پالل

فکر وکړه! په دنیا کې کوم داسې کار دی چې هغه کې دي

د کوفې تاجر | ۵۷

د خلکو سره ښې اړیکې لرل او ښه سلوک گټه نه کوي؟ دین هم د همدې کار سپارښتنه راته کوي، حضرت محمد ﷺ و نېستمنو او بې وسو ته ورتلی، د ناروغانو پوښتنه یې کول او جنازو کې یې گډون کاوه، له خلکو سره په ورین تندي مخ کېدی، تحفې یې ورلېږلې او لاس نیوی یې کاوه. آن د خپلي لومړۍ مېرمنې خدیجې د قریبانو سره یې د هغې تر مرگ وروسته لا اړیکه ساتل.

امام صاحب له خلکو سره اړیکې پاللې، د خلکو د جوړ او ناجوړ پوښتنه یې کول، په جنازه کې یې گډون ورسره کاوه، و خلکو ته یې قرضونه ورکول، د هغوی امانتونه یې ساتل، له بندي خانې څخه یې را ایله کول او حتی که به پر خلکو د بل چا قرض وو هغه یې هم ورته خلاصوی. یوسف بن خالد السمتي تر درسونو ویلو وروسته و خپل ښار بصري ته د تگ اراده کوي، امام صاحب یو څو خورا درانه نصیحتونه ورته کوي:

که دي د خلکو سره چال ډلند بد وي، نو خلک به دي دښمنان شي که څه هم ستا مور او پلار وي او که دي له خلکو سره ډلند او سلوک ښه وو، نو خلک به دي دوستان او خواخوږي شي.

رسول الله ﷺ فرمایي: دوستي کول شتمني زیاتوي، کورونو کې محبت راوړي او عمر اوږدوي.

یو بل حدیث کې راځي: که څوک په دې لټه وي، چې الله جل

شانه يې شتمن (رزق يې زيات شي) او عمر يې اوږد شي، نو صله رحمی دي کوي.

که د دوستانو، قريبانو، ملگرو او زياتو خلکو سره نژدې پاته شو؛ د بریا په لوی سفر کې به همدا خلک زموږ لاس نيوی کوي. ليکوال توماس کورلي وايي: «د نړۍ ۷۹ سلنه شتمن خلک د مياشتې ساعتونه ساعتونه د خلکو سره پر اړيکو جوړولو لگوي.»

امام صاحب بيا اضافه کوي: کله چې ته د بصريې ښار ته ولاړ شي، خلک به دي ښه راغلاست وکړي، ته د شريفو خلکو عزت، د علماوو درنښت او د سپين ږيرو احترام وکړه، د ځوانانو سره نرمي او د غوره خلکو ملگرتيا کوه، څو چې دي څوک ازمويلي نه وي انډيوالي مه ورسره کوه. که څوک ملاقات درسه کوي او که نه خو ته يې ليدني ته ورځه، که چا نيکي کول نو نيکي ورسره کوه او که چا مخالفه کوي نو هم ښه ورسره کوه او کله چې فساد ووينې نو په اصلاح کولو کې يې تلوار کوه.

يوه دقيقه! امام صاحب خپل شاگرد ته د هرچا سره د ښه سلوک کولو او اړيکو پاللو نصيحت کوي، د ښو خلکو و ملگرتيا ته يې دعوتوي، خو کله چې له يو چا سره د بيخي نږدې اړيکو او انډيوالي خبره راځي، نو بيا يې پوهوي، چې څو دي څوک ازمويلي نه وي انډيوالي مه ورسره کوه. دا خورا لويه خبره ده، بيخي ډېر خلک او بيخي ډېر کاروبارونه ځکه له منځه تللي چې خلکو بغير له ازمويلو باور کړی وي، د انډيوالي لاسونه يې اوږده کړي وي او بيا د همدغو خلکو لخوا برباد شوي دي.

د کوفې تاجر | ۵۹

درېيم. د تجارت فوق العاده مهارتونه لرل

امام ابوحنيفه رحمته الله عليه چې و کوم څه ته لاس ور اچولی، نو هغه يې و لور حد ته رسولی، يعنې هغه کار يې په بشپړه توگه او تر هرچا په ښه ډول کړی دی، په علم کې يې ساری نه وو، نو ځکه يې د "امام اعظم" او "سراج الایمه" نومونه خپل کړي، په تجارت کې تر ټولو مخکي وو، نو ځکه د ده له شتمنی او کاروبار څخه د ده د وخت محدثینو، علماوو او خپله د ده شاگردانو او ملگرو ته هم نفع رسېدل، د فقهي تدوين او د قوانينو جوړل يې په داسې شکل کړي چې د نړۍ په تاريخ کې هېڅ کوم کس تر حکومت دباندې په شخصي ډول داسې کار نه دی کړی او دا هغه قوانين وه چې لوی دربارونه او خلافتونه يې محتاج وه. محمد انصاري وايي: د امام ابوحنيفه په هر حرکت، کړنه، خبرو او حتی ناسته پاسته کې د هغه هوشیاري او پوهه ښکارېدل. د علی بن عاصم وينا ده: که د نيمې نړۍ عقل د ترازو په يوه پله او د امام ابوحنيفه عقل د ترازو په بله پله کې کښېښودل شي، د امام ابوحنيفه رحمته الله عليه پله به درنه شي.

په مخکینو برخو کې مو د امام ابو حنيفه رحمته الله عليه پر هغو ځانگړنو بحث وکړ، چې د الله تعالی سره د قوي اړیکو او د خلکو سره د ښې ملگرتيا سبب شوې. دا ځانگړنې د هر تاجر لپاره مهمې دي، تر څو تجارت له دين او اخلاقو سره يوځای وساتي او په مټ يې په دنيا کې غوره ژوند وکړي او ښايسته آخرت جوړ کړي.

اوس د امام صاحب پر هغو فوق العاده تجارتي ځانگړنو بحث کوو، چې د هغه د بريالي کاروبار، د فقهي د تدوين د حلقې، د تدريس او عبادت د تنظيم سبب شوې. امام صاحب غوره تقوا،

٦٠ | علي الله متوكل

د مدیریت، دقیق نظم، د وخت د ارزښت، د معاملاتو د شفافیت او د کاروبار اخلاقي اصول خپل کړي وو. هغه خپل تجارت داسې تنظیم کړی و چې د فقهي علم ته یې زیان نه رسېده، د شاگردانو حلقي نه قضا کېدې او دا هرڅه یې د عبادت خنډ نه ګرځېدل. امام صاحب د ښه کاروبار او د مالي خپلواکۍ په برکت د خپل ژوند په اوږدو کې د چا محتاج نه شو، حتی په خپل مال سره یې د حدیثو د استادانو، علماوو او بې وزلو لاس نیوی هم کاوه. د امام صاحب همدا ځانګړنې د هر لوی او کوچني کاروباري لپاره خورا اړینې دي، ځکه موږ که پر کاروبار تمرکز کوو، نو عبادت کې مو خنډ یا خنډ راځي یا مو و کورنۍ ته په وخت ورکولو کې کمی راځي او یا دوستان را څخه پاته وي او د دین خدمت خو بیخي زیات راڅخه پاته کېږي. د امام صاحب همدا ځانګړنې لولو، په ځان او ژوند کې یې عملي کوو او بریا ته ځان په رسوو. ان شاء الله

١. قوي ذهن، تمرکز او فهم (Sharp-minded)

یوه دقیقه! تاسو ته به دا سوال پیدا شي چې یو څوک قوي ذهن لري، خو بل یې نه لري، نو دا څنگه ځانګړنه ده چې موږ یې په ځان کې پیدا کړو؟

هو، ستاسو پوښتنه بالکل پر ځای ده. د ذهن د قوي کولو لپاره کوم ځانګړی درمل نشته، خو داسې لارې شته چې زموږ فکر پراخوي، تمرکز مو قوي کوي او باریکو نکتو ته مو متوجه کوي. الله تعالی هر انسان ته دماغ او عقل ورکړی، خو زموږ چاپېریال، ورځنۍ پېښې، فکرونه او احساسات زموږ پر ذهن خامخا اغېز لري. زیات وخت منفي اغېزې زموږ د سمي پرېکړې کولو وړتیا له منځه وړي، چې له امله یې موږ کمزوری فکر او خراب تصمیم نیسو.

د کوفې تاجر | ۶۱

امام صاحب د خپل قوي ذهن، تېز فهم او استدلالې وړتيا له برکته نه يوازې تجارت کې بريالی و، بلکې الله تعالی د دين خورا لوی کار ځني اخیستی وو. تقوا، عبادت، توکل، له خلکو سره مرسته، د خلکو احترام او حلال رزق گټل هغه څه وو چې امام صاحب ته يې فکري آرامي او د زړه سکون ور بېشلی وو.

که موږ غواړو ښه فکر وکړو، بايد خپل ذهن ته آرام ورکړو، له بې ځايه تشويشونو ځان وساتو، مطالعه او تحليل ته وخت ورکړو او خپل ژوند منظم کړو. کله چې ذهن آرام وي، تصميمونه هم صحيح نيول کېږي. هوشيار خلک خپل ذهن ته سکون ورکوي، ځکه آرام ذهنونه ښه فکر کولی شي.

د امام صاحب و خورا لویو کارونو ته گورو، د دومره لوی کار لپاره و آرام دماغ او قوي ذهن ته خامخا اړتيا شته، څو لويې پرېکړې وکړي، باريکي مسئلې حل کړي، د باطل سره په پخته دلايلو مناظرې وکړي او کاميابه کاروبار وکړي. د ورځنيو چارو د مخته وړلو او د بيخي لويو کارونو لپاره آرام دماغ او له سکون څخه ډک زړه ته اړتيا شته. الله تعالی په قرآن کریم کې و موږ ته د دماغ او زړه د آرامولو نسخه راښيي. **أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ.** يعنې د الله ذکر هغه څه دی چې زړونو ته آرام ور بېشي.

مخکې صفحو کې مو بحث وکړ چې د امام صاحب شپه او ورځ ټوله د خیر په کارونو کې تېرېدل، په درس او حلقه کې يې ټوله ورځ د قرآن او حديث سره کار وو، نو ځکه خويي زړه او دماغ آرام وو. امام شبلی رحمة الله عليه ليکي: زموږ په تذکرو، تاريخونو او د سيرت په کتابونو کې د علماوو محدودې ځانگړنې او خصوصيات ذکر دي، لکه تېز ذهن، قوي حافظه، بې نيازي، تواضع، قناعت، زهد او تقوا، د

دې يادونه کېږي خو د هغوی د عقل، هوشیاري، فراست، ځرکتیا او تدبیر يادونه نه کېږي، داسې فکر کېږي لکه دا ځانگړنې چې په دنیا او دنیاوالو پورې اړه لري. حال داچې اسلام د مذهبي او ديني تعليماتو ترڅنگ د دنیاوي ژوند د نظام تعليمات او قوانين هم له ځانه سره لري. که د اسلام د لومړنيو خليفه گانو ژوند د سياسي او ټولنيز اړخه مطالعه کړی، نو پوه به شی چې د دنیا هېڅ سلطان او حکمران د هغوی په څېر نه شي کېدای، هغوی سياست کاوه، ټولنيز ژوند يې کاوه، عبادت يې کاوه او د خلکو خدمت يې کاوه. بې له شکه، د همدې ځانگړني په خاطر امام ابوحنيفه رحمه الله عليه د ټولو علماوو په منځ کې غوره او ممتاز دی، د مذهبي چارو تر څنگ- څنگ په دنیاوي اړتياوو او چارو هم ښه پوهیډی.

امام صاحب د يوه ستر عالم او بريالي تاجر په توگه له غير ضروري اندېښنو، بې ځايه خبرو او شخړو څخه ځان ساتی، خو د خپلو اهدافو څخه يې تمرکز بلي خواته وانه وړي، په اړه يې قاضي شریک وايي: امام ابوحنيفه رحمه الله عليه پوره هوشيار وو، له خلکو سره يې شخړې نه کولې، خبرې يې لږ، خو فکر يې زيات کوی او په علم، عمل او بحثونو کې ډېرو باريکیو ته متوجه کېدی.

داچې له جنجالونو او بې ځايه اندېښنو او خبرو څخه پاک او تصفيه شوی ذهن څومره اړين دی په اړه يې د نننۍ نړۍ بريالي کاروباريان وايي:

ذهن پاک وساتئ، ځکه چې منفي خبرې او
اندېښنې مو د پرمختگ مخه نيسي.

امام صاحب هم په بې ځايه جنجالونو کې ځان نه اچاوه، بې معنی تجارتي سيالی يې نه کولې او له دنیاوي شور څخه

د کوفې تاجر | ۶۳

بې ځان او ذهن لرې ساتلی وو. که څه هم د وخت حکمرانانو یات وخت تکلیفوی، په زوره یې د دندې و منلو ته مجبوروی، حکومت تر ټولو لوړې چوکۍ یې ورته پېشنهادولې، خو امام صاحب همپشه و هغوی ته "نه" ویل. امام صاحب نه غوښتل چې تمرکز یې گډوډ شي.

د تمرکز د نه خرابېدو لپاره سټیو جابز وايي:

Focusing is about saying no.

تمرکز یعنی "نه" ویل. د امویانو د عراق والي ابن هبیره و امام صاحب ته د خورا لویې دندې وړاندیز کوي:

تر والي را وروسته تر ټولو لوی مقام ستا دی. د والي مهر به تاته سپارل کېږي او د والي هېڅ کوم فرمان به ستاسو له موافقې پرته د نفاذ او عملي کولو وړ نه بلل کېږي او له بیت المال څخه به ستا له اجازې پرته هېڅ شی نه ایستل کېږي. امام صاحب جواب ورکوي: "نه".

۲. د وخت مدیریت (Time Management)

یو ځای مې ولوستل: بریالي خلک خپل مسؤلیت او د خپل وخت قدر پېژني.

وخت تېرېږي، کوم فرصتونه چې په وخت کې پراته دي د وخت په تېرېدو سره هغه هم زموږ له لاسه وځي. بریالي خلک خپل وخت د یو قیمتي پانگې په توگه اداره کوي او هڅه کوي چې له هرې شېبې اعظمې گټه واخلي. "وخت" ته په حدیث کې نعمت ویل شوی او د محبوب نبي ﷺ لخوا خبرداری راکړل شوی چې

وخت هغه نعمت دی چې انسان یې په اړه تېروتنلی دی - هغه ضایع کوي.

بینجامین فرانکلین وايي:

Lost time is never found again

تلی وخت بیا هېڅکله نه راگرځي.

که د علماوو ژوند مطالعه کړو، نو پوه به شو چې هغوی وخت د ښه مدیریت لپاره مهالوېش خامخا کاروه. د امام بخاري رحمه الله علیه په اړه ویل کېږي، چې د حدیثو د راټولولو لپاره یې د خپل ژوند هره شېبه تنظیم کړې وه او ماښام د خوب تر مخه یې خپل یاداشتونه کتل.

امام صاحب خپله شپه او ورځ خورا ښه وپشلي وه. ځکه امام صاحب پوهیدي چې د ورځي وپشل د ده وخت منظموي، تمرکز یې زیاتوي او د بې ځایه مصروفیتونو مخه یې نیسي، همدا لامل وو چې له خپلي انرژي او وخت څخه یې اعظمي گټه اخیستې وه. تدریس یې کاوه، کاروبار یې کاوه، د فقهي تدوین یې کاوه، د باطلو ډلو سره یې مناظرې کولې، دوستانو ته یې وخت ورکړی وو او د الله تعالی عبادت یې کاوه. د سهار له لمانځه څخه وروسته تدریس او د مسئلو حلول، بیا د فقهي تدوین و مجلس ته حاضرېدل، تجارت کول، د ماپښین په طرف کې یو څه آرام کول، مازدیگر تر لمانځه وروسته د دوستانو و جوړ او ناجوړ ته وخت ورکول، د ماښام له لمانځه څخه د ماخستن تر لمانځه پوري بیا تدریس کول او د ماخستن تر لمانځه وروسته آرام او عبادت کول د امام صاحب ورځني مهالوېش لوی کارونه وه.

د کوفې تاجر | ۶۵

ته به فکر کوي، چې امام ابوحنيفه ۷۰ کاله نه، بلکې ۲۰۰ کاله ژوند کړی دی، ځکه چې د ده علمي، فقهي او تجارتي کارونه دومره پراخ دي، چې د يو عادي عمر لرونکي انسان له وسه وتلي دي. د دې تر ټولو لوی لامل دا و، چې امام ابوحنيفه د وخت ارزښت درک کړی و او خپل مسؤليت يې پېژانده.

امام صاحب د خپل ژوند هره لحظه د علم، عبادت او حق خدمت ته وقف کړې وه. د فقهي د تدوين په حلقه کې يې ۸۳ زره فقهي مسئلې حل کړي، په هره مسئله به بحث کېدی، ويل کېږي چې پر ځينو مسئلو به بيخي څو ورځې بحث شروع وو. هغه د عبادت لپاره ځانگړی وخت درلود، شپه او ورځ يې د علم، ذکر او تقوا سره تېروله. د حديثو په راټولولو کې يې لويه ونډه اخيستي علامه علی قاری وايي: امام صاحب کتاب الآثار د څلوېښت زره احاديثو څخه انتخاب کړی دی.

د دې ټولو خدمتونو او تجارتي مصروفیتونو وړها خوا امام ابوحنيفه يوازې يو عالم او تاجر نه و، بلکې د حق يو قوي مدافع هم و. د باطل پر وړاندې يې کلکه مبارزه کول يوازې اوولس ځله و بصري ته د مناظرو لپاره تللی دی او د حکومت له ناسم سياست سره يې اختلافونه لرل، په دربارونو کې يې د وخت د حاکمانو سره يې د عوامو د حقوقو پر سر دعوي کولې.

د دې دومره کارونو د سرته رسولو لپاره امام صاحب د خپل وخت له مدیریت څخه کار اخيستی. په ساده الفاظو به داسې ووايم د امام صاحب تر ټولو لويه پانگه د وخت ارزښت پېژندل او د مسؤليت احساس و. ځکه يې دومره ستر کارونه تر سره کړل، چې نن هم د اسلامي نړۍ د علم، تقوا او بصيرت سمبول گڼل کېږي.

۳. صحيح موقعيت (Strategic Location)

ستار بکس (Starbucks) نن تر اتيا په زياتو هېوادونو کې پلورنځي لري. د دوی مخکنی اجرائیه مدیر هاوارډ شولټس وايي، چې د دوی د برياليتوب راز د خپلو پلورنځيو د موقعيت انتخاب دی. دوی ستار بکس داسې ځای فعاله کړی، چېرې چې خلک هره ورځ په دې مسیرونو رفت و آمد لري. د دوی د Business Location Strategy دا ده، چې ستار بکس باید د دوی د مشتریانو لپاره تر کور او کار ځای وروسته درېیم ځای وي. په شروع کې دوی یوازې د بازار په منځ کې د ګڼه ګونې ساحې انتخابولې، وروسته هاوارډ، ستار بکس په هغه سیمو کې هم فعاله کړ چېرې چې به زیات کورونه وه، خلک چې به له کوره راووتل، سیده به ستار بکس ته ولاړل، یا چې به له کاره سترې راغلل د کور په څنګ کې به یې د ستار بکس قهوه له ځانه سره کور ته واخیستل.

په عصري تجارت کې د «موقعیت، موقعیت، موقعیت» مثلث مشهوره دی. کاروبار هغه وخت مخته ځي چې په غوره موقعیت کې وي. تقریباً ټول کاروباریان دا مني، چې د کاروبار صحیح موقعیت د کاروبار بریا او ناکامي ټاکي.

د امام صاحب د کاروبار یو لوی راز د هغه د کاروبار موقعیت وو. هر تاجر، که د کوچني دوکان څښتن وي او که د لوی شرکت مالک، په دې خبره متفق دي چې دوکان یا دفتر باید په داسې ځای کې وي چې خلک اسانه لاسرسی ورته ولري، د مشتریانو تگ راتگ پکې وي او خوندي ځای وي. که یو څوک تر ټولو غوره جنسونه ولري، زیاتې پیسې یې لګولې وي او کارکوونکي یې هم تکره وي، خو دوکان یې داسې ځای وي چې د خلکو تگ راتگ هلته کم

د کوفې تاجر | ۶۷

وي، نو بریا يې سخته ده. کوفه کې د عمرو بن حريث په سراي کې د توکرانو دوکانونه و، دا سراي ډېر لوی او زيات مشهوره و. له نورو بشارونو څخه چې به خلک کوفې ته راتلل د سودا لپاره همدې سراي ته خامخا ورتلل. جنسونه به يې اخیستل او پلورل، د مشتريانو جريان هېڅکله نه درېده. د امام صاحب د توکرانو لويه مغازه او کارخونه په همدې سراي کې وه.

۴. خپل پلانونه پټول (Concealing Plans)

خپل زوی حماد ته وايي: څومره چې د دشمن له شر څخه ځان ساتي، تر هغه ډېر د ملگرو له شر څخه ځان وساته. خپل پټ حالت، شتمني، کرنلاره او د تلوو ځای دي و خلکو ته مه بښييه (موجوده شتمني او خپل پلانونه دي و چاته مه څرگندوه). د همسايه سره بڼه سلوک کوه او تکليفونه يې زغمه. په هر کار کې دي نيت پاک کړه او د حلال خوراک په لټه کې اوسه.

په ټولنيز ژوند کې، موږ ډېر وخت خپل اهداف له نورو سره شريکوو، خو څېړنې بښي چې دا عمل کولای شي موږ د پرمختگ د مخنيوي لامل شي، ځکه د خپلو موخو او پلانونو شريکول يو ډول مثبت خيالي تصور منځته راوړي. کله چې موږ موخې له خلکو سره شريکوو، ذهن مو دا احساس پيدا کوي چې گواکي دا موخه مو لاسته راوړي او بشپړه شوې ده، بيا د هغه کار د ترسره کولو لپاره موږ هڅې کمزوري کېږي او لېوالتيا مو کمېږي. مصطفی عبدالله الشیخ په "الفقر المر" کتاب کې ليکي: څو مو په يو کار عملاً شروع نه وي کړې، تر هغو پوري مو خپل رازونه، ارادې، پلانونه او موخې له ځان سره پټي و ساتي، دا خورا بڼه او گټوره چاره ده. تر کار مخکې خپلې موخې او پلانونه له نورو سره شريک

کول د ساده گانو او ماشومانو کار دی.

د Apple شرکت خپل راتلونکې محصولات او ستراتیژي تر وروستی شپې پوري پټي ساتي، د کوکا کولا د جوړولو اصلي فورمول تر نن ورځې پټ ساتل شوی، ایلن ماسک خپل فضايي ماموریتونه تر هغو پټ ساتي چې د عملي کولو مرحلې ته ورسېږي او د KFC د یولسو طبعي بوټو او مسالې فارموله پټه ساتل شوې. که وگورو په نړۍ کې دې ته ورته بیخي زیات شرکتونه او کمپنۍ شته چې خپل پلانونه، موخې او رازونه یې پټ ساتلي. رابرت گرین په "48 Laws of Power" کې پردې موضوع یو مکمل فصل لیکلی، خلاصه یې داده: د پرانیستي کتاب په څېر مه اوسئ. که خلکو ته ستاسې د موخو او راتلونکو پلانونو اړوند معلومات نه وي، نو له تاسو سره سیالي نشي کولی. خلک په تیارو کې پټ وساتئ او خپل کارونه مخته یوسئ.

امام ابوحنیفه (رحمة الله علیه) د یوه ستر دیني عالم او د یو لوی تاجر په توگه په دې ښه پوهېږي چې د موخو او پلانونو افشا کول او له نورو سره شریک کول تاوانونه لري، نو ځکه خو خپل شهزاده حماد پوهوي، څو رازونه، پلانونه او موخې پټي وساتي. د دې کار تاوانونه زیات دي، دلته یې له بېلو څېړنو او د تجارانو او لیکوالانو له ویناوو څخه د یو څو یادونه کوو:

- که پلانونه او موخې پټي وساتل شي، نو تمرکز به یو یوازې پر کار کولو او پرمختگ وي. د نورو د نظریاتو، مقایسو او بې ځایه فشارونو له شره به خلاص یاست.

- د APA PsyNET د یوې خپرې شوي څېړني له مخې د

د کوفې تاجر | ۶۹

پلانونو شریک کول د مثبت خیالي تصور سبب گرځي، چې دا بیا زموږ د هڅو او کار د کمېدو لامل گرځي.

- که تاسو له داسې چا سره خپل د کاروبار پلان شریک کړی چې هغه د همدې کاروبار د عملي کولو توان، وسایل او لېوالتیا ولري، نو تر تاسو مخکې به هغه همدا کار شروع کړي. که پلانونه په دې نیت له خلکو سره شریک کوی، چې مشوره ځني واخلي، نو بیا مو مشوره یوازې له باوري کسانو او نږدې دوستانو سره وکړی.

- بل تاوان یې دادی، چې که پلانونه پټ وساتل شي له بې ځایه شکونو، نیوکو، حسد او سبوتاژ څخه به وژغورل شوي یاست.

- د کاروبار د بریا تر شا چې کوم رازونه، پلانونه، فارمولې او ستراتیژۍ پرتې دي که هغه افشا شي نو سیالانو ته فرصت په لاس ورځي.

۵. د بازار د اړتیاوو درک (Market Knowledge)

د تجارت اړوند به مو دا خبره خامخا اورېدلې وي: «هغه څوک چې د بازار غوښتنه ونه پېژني، په بازار کې د پاتې کېدو حق نه لري.» دقیقاً، په تجارت کې یوازې پانگه، دوکان او اجناس بسنه نه کوي؛ تر ټولو مهمه خبره د بازار د اړتیاوو درک دی. که تاجر د بازار غوښتنې او اړتیاوې په سمه توګه ونه پېژني، د بریا چانس یې ډېر کم دی. د اسلامي فقهي ستر عالم او بريالی تاجر امام ابوحنيفه رحمه الله د همدې اصل يو روښانه مثال و. له مدينې منورې څخه يو کس د مختلفو شيانو په سودا پسې کوفې ته راغلی و، يو څه توکران يې هم په کار و، له دوکاندارانو سره نه و، هغوی به ورته ويل: لا تجد مثل هذا الثوب الا عند فقيه هاهنا خزاز يقال له ابو

۷۰ | علي الله متوکل

حنيفه. دا ډول توکړ يوازې د خزد کاروباري فقيه سره شته، خلک هغه ته ابوحنيفه وايي. له دې څخه بشکاري چې امام ابوحنيفه رحمه الله عليه د بازار غوښتنې په پام کې نيولې. نن ورځ ستر شرکتونه د بازار د اړتياوو د درک لپاره د تحقيقاتي څانگو (Market Research) څخه کار اخلي. هغوی د مصرفوونکو عادتونه، د موسم بدلونونه، د نرخونو پورته او بشکته کېدل او د نړيوال اقتصاد شرايط څېړي. که څه هم هغه وخت د نن په څېر تحقيقاتي وسايلو او ټکنالوژۍ ته لاسرسی نه و. امام صاحب د ژور فکر، تجربې او دقيقو مشاهداتو له لارې همد اړتياوې درک کړې وې.

زموږ په بازار کې رواج دی؛ که کوم رسټورانټ ښه وچلېد، نو ټول خلک همدې کاروبار ته مخه کوي، که چا د مېلونو په پلور کې گټه وکړه، بغير له تحقيق څخه ټول خلک و هغې خواته منډه کوي، ځکه خو کاروبارونه ناکامه کېږي. هغه خلک چې کاروبارونه يې ناکامه شوي، د هغوی سره په ليدنه کې مې له بيخي زياتو څخه اورېدلي، چې د بازار د غوښتنو او تقاضا تر مطالعه کولو مخکې يې و کاروبار ته مخه کړې. اصل خبره دا ده، چې د بازار د غوښتنو پوره کول د کاروبار پر اوږد مهال بریا خورا لوی اغېز کوي. له مشتريانو سره ټينگه اړيکه جوړېږي، ځکه د هغوی چې څه پکار دي، هغه له تا سره شته. له تا سره په کاروباري پرېکړو کې مرسته کوي، ستا ټول پرېکړې به د بازار د غوښتنو او د مشتريانو د تقاضا مطابق وي.

۶. پر يو ډول کاروبار تمرکز کول

که د امام صاحب کاروبار له هرې خوا وڅېړل شي، نو پوه به شو چې يوازې يې پر يوه ډول کاروبار تمرکز کړی و. ټول

د کوفې تاجر | ۷۱

کاروبار یې له رخت (ټوکر) سره و. که د اوبدلو کارخونه وه، که صادرات او واردات و او که خپله د کوفې لویه مغازه وه په دې ټولو کې بېل ټوکران جوړېدل، راورل کېدل، خرڅېدل او نورو ځایونو ته لېږل کېدل. یانې که امام صاحب کاروبار په خپل ځان کې دننه غټ کړی و، نورو برخو ته یې لاس نه و اچولی، او د دې تر شا بېل لاملونه و؛ یو لامل دا و، چې امام صاحب د کاروبار مخته وړلو ترڅنګه لوی عالم و، وخت یې د فقهي تدوین، د شاگردانو روزلو او د څلوېښت کسيزي فقهي کمېټې مشرتوب او د باطل سره مبارزې ته وقف کړی و. بيخي لږ وخت یې کاروبار ته وړ ایستلی و.

۷. مخالفان نه چرول

امام ابو حنيفه رحمه الله د علم، زغم او نرمۍ یوه بېلګه وه. یو هوښیار عالم او تاجر وو. د ده د ژوند یو مهم اصل دا وو چې د خلکو سره باید په نرمي چلند وشي، مخالفتونه باید کم شي او مناظرې او مناقشې باید د مقابل لوري د ماتولو یا سپک کولو په نیت نه بلکې د پوهولو په نیت وشي.

د امام مالک رحمه الله کاتب، حبيب، روایت کوي چې کله امام ابو حنيفه رحمه الله مدینې منورې ته راغی، امام مالک رحمه الله ورسره په ځینو مسائلو بحث وکړ. کله چې امام ابو حنيفه ولاړ، امام مالک وویل: "امام ابو حنيفه څومره حلیم انسان دی!"

یوسف بن خالد السمتي د امام صاحب تکره شاگرد وو، کله چې له درسونو وروسته و خپل ښار بصري ته تللی، نو امام صاحب ورته وایي: زموږ مخالف کسان به تاته متوجه وي، ته ځان تر دوی غټ مه ګڼه او مه د خپل علم زور وربکاره کوه، کنې نو

ستاسو اړیکې به وشکېږي، تاسو به یو د بل مخالفت کوی او په بدو نومونو به سره یادوی، اخر به دواړه بدنام شی. وروسته اضافه کوي: که چا نیکي کول نو نیکي ورسره کوه او که چا مخالفت کوی نو هم ښه ورسره کوه.

نن چې تنگ نظري زیاته شوي د امام صاحب همدا اصل په کاروبار او د ژوند په ټولو چارو کې خورا زیات اړین دی. امام صاحب خو حتی د خپلو همسایه دوکاندارانو سره هم مخالفت نه درلود، ویل کېږي کله چې به بازار ته خلک راغلل او داسې څه به یې پکار وه چې له نورو دوکاندارانو سره به نه وه، نو هغوی به مشتریان د امام صاحب و دوکان ته ورلېږل او داسې به یې ورته ویل، چې دا ډول ټوکر زموږ د ښار د ستر پوه او فقیه سره پیدا کېږي.

۸. د خبرو فصاحت او بلاغت لړل (Communication Skills)

امام صاحب د خبرو ماهر وو، هغه پوهیدی چې چېرې، څه ووايي او څنگه یې ووايي. په خبرو خورا غښتلی وو، و مقابل اړخ ته یې ژر قناعت ورکولی شوای، د هرچا سره د هغه د سويې مطابق بڼېدی، په خبرو کې یې خپل حواس له لاسه نه ورکول او نه یې بغیر له فکر کولو څخه کومه خبره کول. خبرې یې سپینې سپینې کولې له چا یې ډار نه درلود. د امویانو په وخت کې یو وار د خوارجو یوه ډله د ضحاک بن شاری په مشرۍ د کوفې ښار نیسي. خوارج په دې عقیده دي، که له چا څخه کبیره گناه وشول نو کافر دی. د خوارجو د ډلې مشر ضحاک شاری د کوفې په جامع مسجد کې اعلان کوي: “د کوفې ټول خلک دي ووژل شي او د هغوی ښځې او اولادونه دي په غلامي ونیول شي”. د کوفې پر فضا وپره خپره شول. د خوارجو وحشت او د اهل سنتو سره دښمني و هرچا

د کوفې تاجر | ۷۳

ته معلومه وه. د امام صاحب پر ځان باور ته گوره، چې څومره په فصاحت سره مدللي خبرې کوي. د خوارجو مشر ضحاک شاری ته ورځي، د خبرو تر اجازې وروسته هغه ته وايي: په کوم خاطر مو د خلکو د وژلو او د بښو او ماشومانو د غلامولو امر ورکړی دی؟ ضحاک ورته وویل: دوی له دین څخه اوبښتي دي، مرتد شوي دي. امام صاحب ورته وايي: د دې خلکو چې مخکې کوم دین وو، ایا هغه یې پرېښودلی او نوی دین یې منلی؟ او که پر خپل پخواني دین پاته دي؟ دوی خو پر خپل پخواني دین پاته دي. که تاسو دوی مخکې مسلمانان گڼل، نو دوی خو اوس هم مسلمانان او پر خپل دین دي، دین یې نه دی تغیر کړی او که تاسو د کوفې خلک مخکې هم مسلمانان نه گڼل، نو دوی خو پر هغه پخواني حالت پاته دي. په دې دواړو صورتونو کې تاسو دوی نشی قتل کولای، ځکه د دوی حالت تغیر نه دی کړی پخوا چې پر کوم دین وه، اوس هم پر هغه دین دي. ضحاک د امام صاحب د خبرو په وړاندې خپله غلطې مني او اعلان کوي، چې “موږ غلط شوي یو”.

گورو چې امام صاحب په ډاډه زړه، رسا منطق او کامل باور سره خبرې وکړې او د کوفې خلک یې له قتل عام څخه وژغورل.

امام ابوحنیفه و خپل شاگرد قاضي ابویوسف ته د خبرو مهارت ور بشيي، هغه ته په نصیحتونو کې وايي: که څوک د یو مسئلې پوښتنه درڅخه وکړي، نو دومره جواب ورکوه چې سوال یې در څخه کړی وي نور څه په جواب کې مه ورسره زیاتوه څو جواب ځني ورک نه شي، په خبرو کې ترڅه خبره مه کوه او مه په لور اواز خبرې کوه، زیات لعنت مه وایه او بښکنځل مه کوه.

د “امام ابوحنیفه سوانح و افکار” کتاب د امام صاحب د خبرو

اړوند وايي: زياتې خبرې يې نه کولې، ژبه يې له بدو خبرو څخه پاکه ساتل، ترڅه الفاظ يې هېڅکله نه کارول، کله چې به يې خبرې کولې نو نرمې، فصیحې او مدللې يې کولې. د سوالونو جوابونه يې په ساده ژبه تشریح کول او له زياتي تشریح څخه يې هم ډډه کول، څو د پوښتونکي څخه جواب ورک نشي.

که خپله د امام صاحب و خبرو او و خپلو شاگردانو ته چې يې کومې سپارښتنې کړي متوجه شو، نو د امام صاحب د خبرو مهارتونه په دې ډول خلاصه کولی شو:

- لنډوالی، دقیق والی او وضاحت: خبرې باید لنډې وي، د سوال په اندازه جواب وي او له غیر ضروري اضافاتو څخه ډډه وشي، څو مخاطب مغشوشه نه شي.

- نرمي او فصاحت: خبرې باید نرمې او روانې وي څو اورېدونکی ستومانه نه کړي.

- مدللي: خبرې باید پر دلائلو ولاړې وي؛ هوایي خبرې او افواهات ویل د خبرو وزن کموي. د امام صاحب خبرې مو د ضحاک سره ولوستلې چې څومره مدللې وې.

- په خبرو کې له ترڅو الفاظو څخه ډډه: شاگردان په دې پوهوي، چې لعنت مه وایه، ښکنځل مه کوه او خپله يې هم هېڅکله ترڅه الفاظ نه ویل. ترڅه الفاظ ویل خبرې زیږې او بدرنگه کوي. عصام بن یوسف وايي زه د امام ابو حنیفه رحمه الله علیه درس ته راغلم کښېنستم، دې وخت کې یو کس راغلی او امام صاحب ته يې ښکنځل وکړل، امام صاحب بیخي ورته و هم نه کتل او خپل درس ته يې دوام ورکړ، امام صاحب درس خلاص کړ او

د کوفې تاجر | ۷۵

د کور خواته روان شو، هغه کس په پسې وو او ښکښل یې ورته کول، کله چې امام صاحب د کور دروازې ته ورسېدی، ودرېدی او ورته وې ویل: زه ولاړ یم، ته دي خپل زړه له ښکښلو تش کره خو پر زړه دي ارمان پاته نشي، ځکه زه کورته ننوځم. هغه کس پر خپل دې عمل سخت پښېمانه شو.

- تیت آواز: د خبرو پر مهال آواز نه پورته کول. لوړ آواز اورېدونکی ناخوښه کوي او بل لوی تاوان یې دادی چې خلک فکر کوي چې تاسو خپل احساسات له لاسه ورکړي.

- مستقیمی او هدف لرونکې خبرې: امام صاحب په ساده ژبه هدف لرونکې خبرې کولې، خبرې او د سوالونو جوابونه یې مغلق او پېچلي نه وه.

د امام ابوحنیفه رحمه الله علیه د خبرو مهارتونه په سوداګرۍ او مارکېټینګ کې حیاتي رول لري. لنډ، واضح او دقیق بیان او خبرې مشتریان ژر قانع کوي، په خبرو کې نرمي باور رامنځته کوي، له ترخو الفاظو ډډه د خبرو سختي له منځه وړي. ارامتیا او تیت آواز په مؤثره مذاکره کې مرسته کوي او د مشتري سره مستقیمی او هدف لرونکې خبرې د تولیداتو او خدماتو ارزښت روښانه کوي.

۹. کارونه نورو خلکو ته سپارل Delegation

امام ابوحنیفه رحمه الله علیه پر ګډ کار باور درلود او چارې یې هغو کسانو ته سپارلې چې هغوی یې وړتیا درلوده. و خپل تکره شاګرد امام ابویوسف ته وایي: د دنیاوي کارونو د سمبالښت لپاره نور خلک وگماره، خو د علم زده کړې ته ښه وخت پیدا کړې. دا اصل هغه په خپل ژوند کې هم عملي کړی وو. د هفتې په ځینو

ورځو کې به يې د خپلو تجارتي چارو څارنه کوله، خو نور وختونه يې د دوکان او کارخانې د کارونو مسؤليت خپل زوی حماد، شاگردانو او خادمانو ته سپارلی وو. د دې کار يوه لويه گټه د وخت سپمول وه، يو فرد يوازې محدود کارونه کولی شي، خو که چيرې مسؤليتونه وويشل شي، نو مهمو کارونو ته ډېر وخت پيدا کېږي. بله گټه يې د کاروبار پراخېدل وه، نورو خلکو او شريکانو يې د ده کاروبار ته پرمختگ ورکاوه، حفص بن عبدالرحمن يې په نيشاپور کې د کاروبار شريک وو. و نورو ته د کار ور سپارلو يا په کاروبار کې شريک کولو يوه لويه گټه و نورو ته د کار کولو د فرصت برابرول وه.

د مديريت پلار، پيټر ډرکر وايي: يو مدير بايد هغه کارونه ترسره کړي چې يوازې يې هغه کولی شي او پاته نور کارونه بايد و نورو ته وسپارل شي. اوس خبره داده چې د کارونو د ښه تنظيم لپاره د کارمندانو و تکړه کولو ته اړتيا شته او امام صاحب و دې ته هم پوره پام کاوه، راتلونکې عنوان ته ځو.

۱۰. د کارمندانو (روزل) (Staff Capacity Building)

امام صاحب و خپل شاگرد يوسف بن خالد ته وايي: ”د خادمانو سره ښه سلوک کوه، د هغوی روزنه کوه“

امام صاحب په خپل لوی دوکان (مغازه) کې کارمندان درلودل، په کارخانه کې کاريگر اخته وه او په خادمانو، شاگردانو او شريکانو يې په نورو سيمو کې هم کاروبار کاوه. د يوه غوره مدير په توگه يې تل د خپلو خادمانو او کاريگرو سره ښه سلوک کاوه او د هغوی روزنه يې کول.

د کوفې تاجر | ۷۷

حضرت رافع بن مکيټ رضی الله عنه وايي، چې رسول الله صلی الله علیه و فرمايل: له خپلو کارکوونکو سره ښه سلوک د برکت سبب گرځي او له هغوی سره بداخلاقي کول د تاوان سبب گرځي.

د نننۍ نړۍ غوره مدیران په دې باور دي: که تاسو د خپلو کارمندانو سره ښه چلند وکړئ، هغوی به ستاسو د شرکت د مشتریانو سره ښه چلند وکړي.

امام صاحب خپل کارمندان تکره کول، د جنس په عیبونو او د هغه په بیانولو یې پوه کول او هغوی ته یې د حلالې نفقې د لاسته راوړلو عملي درسونه ورکول. که به کله هم له هغوی څخه په تېروتنه یا هېره کوم شی په گران قیمت خرڅ شو نو بېرته یې هغه مشتري پیدا کاوه او پیسې یې ورته سپارلې.

د کارکوونکو وده او روزنه خامخا کاروبار ته پرمختگ وربښي. د خبرو مهارت، د اړیکو پالل، ښه مدیریت، د ستونزو د حل کولو وړتیا پیدا کول، تصمیم نیونه، د بازارموندني مهارتونه، د خرڅلاو مهارتونه، ټیم ورک یا د گډ کار مهارت، د وخت مدیریت او نور ټول هغه مهارتونه چې د یوه کاروبار یا ادارې د پرمختگ سبب گرځي باید کارمندان پکې وروزل شي.

۱۱. د پانگې پراخول او نوښت (Investment & Innovation)

شتمن خلک هېڅکله ټول وخت یوه کاروبار ته نه ورکوي، بلکې په خپلو اصلي کاروبارونو کې هر وخت تنوع او نوښت کوي او ترڅنگ یې پراخه پانگونه کوي. له شتمنو به مو خامخا اورېدلي وي: «په سوداگرۍ کې د بریا یو مهم اصل دا دی چې انسان باید یوازې په یوه ځای، یوه پانگه او یو ډول جنس بسنه

ونه کړي. د پانگې پراخول، د کاروبار د شبکې غځول او د نوښت رامنځته کول تاسو شتمنوي”

د کتاب په شروع کې مو د اسلامي نړۍ د ستر فقيه او تاجر، امام ابوحنيفه رحمه الله کاروبارونه مطالعه کړل. د ټوکرانو لويه مغازه يې لرله، د ټوکرانو او بدلو کارخونه يې لرله، په نورو ښارونو کې يې نماينده گان او شريکان لرل او د غلامانو په مټ يې هم کاروبار کاوه. ترڅنگ يې اړيرونه هم اخیستل او خلکو ته يې مالونه راغوښتل. له دې څخه ښکاري چې امام صاحب د پانگې پراخولو او د سوداگرۍ د شبکې غځولو ارزښت په ژوره توگه درک کړی و.

ولې بايد په بېلابېلو برخو کې پانگونه وشي؟ د Entrepreneur وپېاښي په ۲۰۲۵ کال کې د انډرپيس جونز يوه مقاله نشر کړې، وايي: په يوه وخت د بېلو کاروبارونو لرل او په بېلو برخو کې پانگونه کول خطر را کموي او گټه پراخوي. څنگه ښه وايي:

“Don't put all your eggs in one basket”

ټولې هگۍ په يوه ټوکړۍ کې مه اچوه. خپلې پيسې او انرژي په بېلو کارونو کې لگول د خطر چانس را کموي. که يو کاروبار له ستونزو سره مخ کېږي نو د بل کاروبار په مټ له ناکامېدو ساتل کېږي. په ورته وخت کې تاته د بېلو کاروبارونو له لارې د بازار معلومات په لاس درځي، چې په مټ به يې ته په هر کار کې ښې پرېکړې کوي، لويه کاري ډله به لرې او د بازار بېلو برخو ته به دې لاس رسېږي.

۱۲. په کاروبار کې نرمي کول

شفیق بن ابراهیم کیسه کوي: زه او امام ابوحنيفه رحمه الله عليه پر لاره

د کوفې تاجر | ۷۹

يو ځای سره روان وو، يو سړی له مور څخه پټ شو. امام صاحب هغه راوغوښت او د پټېدو پوښتنه يې ځني وکړل، هغه ورته وويل: ستا پر مالس زره درهم قرض باندې دی او زه يې د ادا کولو توان نه لرم، نو ځکه پټ شوم. امام صاحب ورته وويل: سبحان الله، هغه مې ټوله در بښلي دي، خو ته د پټېدلو تکليفونه را وبښه.

په کاروبار کې نرمي يعنې له خلکو سره په راکړه ورکړه کې تېروېېر کول او له سختې څخه ډډه کول د تاجر شخصيت ته ښکلا ور بښي، د الله تعالی د رضی او د کاروبار د پرمختگ سبب گرځي. د دې ځينې نورې ظاهري نښې هم شته، لکه: په مسکا او ورين تندي د خلکو سره مخ کېدل، سلام عليکم او روغبر کول، ملگرتيا او ښه ټولنيز ژوند ورسره غوره کول او تر تېروتنو ور تېرېدل.

زمور نبی محمد ﷺ به خپله هم له خلکو سره اساني کول او خپل پلويان به يې هم ورته هڅول، فرمايي: الله تعالی پر هغه بنده باندې مهرباني کوي، څوک چې په راکړه ورکړه کې له خلکو سره نرمي کوي، د ترلاسه کولو پر وخت هم او د ورکړې پر وخت هم.

د مسند احمد يو حديث دی، رسول الله ﷺ فرمايي: په تېرو امتونو کې يو کس وو خلکو ته به يې پيسې په پور ورکولې. کله چې به يې د پور اخيستلو لپاره څوک ور لېږی، هغه ته به يې وويل چې د تنگ لاسو سره تېر و بېر کوه څو الله تعالی زمور سره تېر و بېر وکړي. تر مرگ وروسته چې دا کس د الله تعالی په حضور کې حاضر کړل شي، نرمي ورسره کېږي.

يو سوال دادی چې نرمي او تېروېېر د شتمنېدو سره څه اړيکه

۸۰ | علي الله متوكل

لري؟ مصطفى عبدالله الشيخ په "الفقر المر" كتاب كې د دې خورا ښه جواب كوي: د زړه پراخوالی، په راكړه وركړه كې اسانتيا او نرمي هغه ښايسته ځانگړنې دي، چې الله تعالى، د هغه رسول او بنده گان يې ټول خوشوي. په دنيا او اخرت كې د ايمان والا نښه او د خوشاله ژوند پيغام دی. نبي عليه السلام فرمايي: څوك چې د نرم خوی، د ښه مزاج او د نرم زړه څښتن وي الله متعال پر هغه باندې د دوږخ اور حراموي.

د مشتريانو سره په نرمي كولو سره مشتريان د هغوی د ارزښت احساس كوي. د هنري فورډ وينا ده: مشتريان بايد خوشاله وساتل شي.

۱۳. گډ كار كول (Teamwork)

په يوازې ځان يې كار نه كاوه، سربېره پردې چې د ښه علم او بصيرت، د لوړ فكر او فراست څښتن وو خو بيا يې هم د دې لپاره چې كارونه په خورا ښه توگه مخته ولاړ شي د كارونو د سرته رسولو لپاره يې په ډله ايزه توگه كار كاوه. ښه بېلگه يې د فقهي تدوين او د قوانينو جوړول وه، كله چې يې د فقهي تدوين لپاره لستونې را پورته كړل، نو يې له خپلو تكره شاگردانو څخه څلوېښت كسيزه شورا جوړه كړل. امام صاحب د علمي څېړنې لپاره يو منظم نظام جوړ كړ. دې كمېټې او شورا ته ليكوالان، قانون پوهان او علماء د قانون جوړولو كمېټه Law Council وايي دا شورا ټول غړې د غوره استعداد او علم خاوندان وو او له دې ډلې څخه د فقهي د ستر مذهب بنسټ كښېښودل شو. د دې گډ كار او شورا ستاينه د هغه وخت او د اوس ټولو علماوو كړې. دكتر وهبة الزحيلي وايي: كه نن ورځ اسلامي نړۍ د امام ابو حنيفه د شورا اصول ومني، نو د قانون جوړونې ستر پرمختگ به وكړي.

د کوفې تاجر | ۸۱

کله چې د خیر کار په گډه کېږي، نو د الله مرسته او الهی عنایت له هغو خلکو سره وي. د الله تعالی رسول ﷺ فرمایي: **يُدُّ اللّٰهُ تَعَالٰى مَعَ الْجَمَاعَةِ**. د الله تعالی مرسته له جماعت يعنې ډلي سره ده. دا حديث واضح اشاره ده، چې الله تعالی د هغو خلکو مرسته کوي، چې په گډه کار کوي او يووالی لري.

د گډ کار پر ارزښت د پوهانو يو څو خبرې را وړو، وروسته د امام صاحب و گډ کار ته سر ور بشکاره کوو. ابن خلدون وايي: د گډ کار ځواک د انفرادي کار په پرتله ډېر زيات وي، ځکه چې د بېلو اشخاصو د عقل، فکر او تجربې يوځای کېدل پکې کېږي. پيټر ډرکر Peter Drucker د مدیریت پلار گنل کېږي په خپل کتاب "The Effective Executive" کې ليکي: گډ کار د عصري سازمانونو او ادارو رېښه ده. يوه پرېکړه چې د بېلو ذهنونو لخوا جوړه شوې وي تر شخصي نظر ډېره — ډېره غوره وي. دکتر عمرو خالد په "الجنة في بيوتنا" کتاب کې پر گډ کار خورا زيات تأکید کوي.

جان سي ماکسويل په خپل کتاب **The 17 Indisputable Laws of Teamwork** کې ليکي:

One person's potential is limited, but a team's potential is limitless.

يعنې د يوه کس وړتيا محدوده ده، خو د يوه ټيم يا ډلي وړتيا نامحدوده ده. هر شخص يو هنر يا فن لري، کله چې بېل خلک د خپلو هنرونو او فنونو سره په يوه ټيم کې را يوځای شي نو بيا د کار نتيجه هم خورا لويه وي. بريان ټرېسي د "کاروبار ځواک" کتاب کې ليکي: خپله ډله کې داسې کسان وگماری چې تاسو د

هغوی پر اغېزمنتيا باوري ياست، يعنې ډاډه ياست چې همدا خلک به ستاسو کار ته رنگ ورکوي. همدا کار امام صاحب مخکي کړی، په دې شورا کې د تصوفو، فقهي، حديث، کلام (عقيدې)، عربي لغت او د هر فن ماهرين موجود وه د امام صاحب تر وفات پوري تقريبا دېرش کاله همدا شورا لگيا وه د قوانينو تدوين يې کاوه. همدا د گډ کار گټه وه چې دېرش کاله پرلپسې يې د فقهي تدوين وکړ او نتيجه کې د فقهي او قوانينو داسې يوه ټولگه تياره شول چې پر لويو لويو خلافتونو يې راج وکړ، په عباسي، سلجوقي او عثماني خلافتونو کې همدا د دربار قوانين وه او اوس هم د هېوادونو قوانين د همدې فقهي په رڼا کې جوړېږي.

روبرټ گلزر په Elevate your team کې ليکي:

Leaders should focus on empowering team members, fostering growth, and helping them reach their full potential.

همدا هغه کار دی چې امام صاحب بيخي پخوا کاوه، يعنې د ټيم او ډلي مشران بايد د ټيم غړي تکړه کړي، د هغوی د پرمختگ هڅه وکړي او د دوی په وړ او قابل کېدو کې پورته مرسته ورسره وکړي. امام صاحب خپل د څلوېشت کسيزي شورا غړي دومره قوي روزلي وه، چې کله يې هغوی ته د ژوند اخر نصيحت کاوه، نو ورته وې ويل: ”په تاسو څلوېښتو کسانو کې هر يو د قضاء د مسؤليت د ترسره کولو وړتيا لري او په تاسو کې لس کسان داسې دي چې يوازې د قضاء صلاحيت نه، بلکې د دې وړتيا هم لري چې د قاضيانو روزنه، تربيت او تاديب په ښه توگه وکړي.“ د همدې ټيم يو تکړه غړی قاضي ابويوسف وو چې په عباسي خلافت کې

د کوفې تاجر | ۸۳

د مهدی، هادی او هارون الرشید په واکمنیو کې قاضي القضاة وو، همداسې د دې څلوېښت کسيزي شورا غړې هر یو په خپل وخت کې د خپل فن ماهر جوړ شو. که نن په تجارت، صنعت، تعلیم او هره اداره کې خلک غواړي د گډ کار یا Teamwork یو ښه موډل د بېلگې په توگه وگوري، نو بیا د امام ابوحنيفه رحمته الله علیه ډله او ټیم باید مطالعه کړي، ځکه همدا شورا که د جوړښت له اړخه مطالعه کړو او که یې د نتیجې له اړخه مطالعه کړو، نو په ټول پوره وه.

دېرش کاله یې په پوره اخلاص بغير له تنخوا کار وکړ، البته یوازې هغه کسانو ته امام صاحب له خپل شخصي مال څخه پیسې ورکولې چې اقتصادي حالت یې خراب وو، د دین او دنیا په هره برخه کې یې مسئلې و څېړلې، دې شورا په زرگونو مسئلې تدوین کړې، تر ټولو کم شمېر یې دري اتيا زره (۸۳۰۰۰) دی چې اته دېرش زره (۲۸۰۰۰) یې په عباداتو پوري اړه لري او پاتي نورې پنځه څلوېښت زره (۴۵۰۰۰) یې په معاملاتو او عقوباتو پوري اړه لري.

خلاصه دا چې د نن عصر ساینس، تجارت او مدیریت هم گډ کار (Teamwork) ته ځانگړی ارزښت ورکوي. له بیخي پخوا څخه بیا تر نن پوري ټول مسلمان او غیر مسلمان پوهان دا مني چې گډ کار کول د کورنۍ له پرمختگ څخه نیولې بیا د تجارت، ټیکنالوژۍ، علمي څېړونو او سیاسي سیستمونو تر جوړښت او پرمختگ پوري په هره برخه کې بنسټیز رول لري. امام ابو حنیفه رحمه الله هم د همدې اسلامي اصولو پر بنسټ خپله څلوېښت کسيزه شورا جوړه کړې وه، چې دېرش کاله یې پرلپسې تر ۱۵۰ هجري کال د امام صاحب تر وفات پوري کار وکړ.

تجارت یوازې د یوه کس کار نه دی، بلکې د مسلکي خلکو و

يو ټيم ته اړتيا شته، لکه امام صاحب چې د هر فن ماهرين را ټول کړي وه، د تجارت د پرمختگ لپاره همداسې بايد د حسابداري، بازارموندنې، توليد او ستراتيژي متخصصين پيدا کړل شي. د امام صاحب تجربه و مور ته بښي، چې د يو کار د پرمختگ لپاره د ماهرينو او مسلکيانو گډ کار و تجارت او صنعت ته برکت، قوت او بریا وربښي.

دا ټول بحث په نيمه جمله کې را خلاصه کوم: ”فرد ضعيف، خو ټيم قوي دی“

۱۴. بڼايسته لباس اغوستل (Business Attire)

امام صاحب غوره شخصيت درلود، د يوه تاجر او عالم په توگه به يې همپشه پاک او منظم لباس اغوستی او خوشبويي به يې استعمالول. علامه ابو عبدالله الصيمري په ”أخبار أبي حنيفة و أصحابه“ کې ليکي: امام ابوحنيفه بڼې او عزتمندي جامې اغوستلې، رخچينه يې پر سر کول او همپشه به يې عطر وهل. نبوي ارشاد دی: د الله تعالی د نعمتونو ښکاره کول شکر دی او پټول يې ناشکري ده.

په تجارت کې بڼه لباس اغوستل او خوشبويي لگول د اعتماد وقار او مسلکي توپ نښه ده. مشتريان او کاروباريان د پاک او منظم سري سره ژر اړیکې جوړوي. د Journal of Applied Social Psychology په يوه څېړنه کې ښودل شوي چې بڼه لباس اغوستل نه يوازې د شخصي اعتماد د زياتوالي لامل کېږي، بلکې نور خلک هم د دې سري خبرو ته ډېر ارزښت ورکوي. په Homes Economics Research Journal کې پردې خورا اوږد بحث شوی چې د انسان

د کوفې تاجر | ۸۵

لباس د هغه پر شخصیت، ملاقاتونو او مجلسونو څومره اغېز کوي. امام صاحب په دربار کې له واکمنو سره لیدنې کولې، په حلقو کې له شاگردانو او عوامو سره مخ کېدی او د بېلو ډلو سره به یې مناظرې او بحثونه کول په دې پوهیدي چې ښه لباس د شخصیت درنښت زیاتوي ځکه چې پاکي او منظموالی د اسلام له اصولو څخه دي. و خپلو شاگردانو ته یې هم همدا نصیحت کاوه، و خپل شاگرد یوسف بن خالد ته وایي: نوي جامې اغونده او خوشبويي استعمالوه.

ابن خلدون وایي: لباس ستاسو شخصیت څرگندوي، مشهور پانگوال وارن بافت وایي:

Your appearance is a silent introduction before you speak

یعنې ستاسو ظاهري بڼه مخکې تردې چې تاسو خبرې وکړئ ستاسو معرفت او پېژندنه کوي، خلک ستاسو تر خبرو مخکې ستاسو ظاهر ته گوري.

ټول نړی دا مني چې ښایسته لباس د انسان پر ظاهر او باطن دواړو ژوره اغېز کوي. لکه څنگه چې الله تعالی فرمایلي: د الله د نعمتونو اظهار وکړئ. **وَ أَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ**. امام صاحب کت مټ همداسې کول؛ ښایسته لباس یې اغوستی، د خپل ښایسته باطن په څېر یې د خپل ظاهر هم خیال ساتی او خوشبويي یې لگول. د امام ابویوسف رحمة الله وینا ده: ابوحنیفه د خپلو چپکو پر تسمو لا پام کوی، هېڅکله داسې نه دي شوي چې د چپکو تسمې دي یې شکېدلې یا خرابې وي. د ځان ترڅنگ یې نور ملگرې او دوستان هم ښه لباس اغوستلو ته تشویق کول. د

۸۶ | علي الله متوكل

حياتِ امام ابوحنيفه ڪتاب ليکوال د تاريخ بغداد په حواله ليکي: يو کس د امام صاحب په مجلس کې ناست وو کمزورې جامې يې اغوستي وې، هغه کس د تگ اراده وکړل، ابوحنيفه رحمة الله عليه هغه ته وويل چې ته يو څه گړی کښېنه. کله چې نور خلک ولاړل نو ده ته يې وويل دا درهمونه درسره واخله او ښايسته لباس په واخله، خپل حالت دي سم کړه. هغه ورته وويل، زه خو شتمن یم، زه پيسې لرم، و دې درهمونو ته بيخي اړتيا نه لرم. امام صاحب ورته وويل: ايا تا دا حديث نه دی اورېدلی؟ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يَرَى أَثَرَ نِعْمَتِهِ عَلَى عَبْدِهِ. ژباړه: الله تعالی دا خوښوي چې خپل پر بنده د خپل ورکړي نعمت نشي وويني.

لنډه دا چې امام ابوحنيفه رحمة الله عليه په دين ښه پوه وو، د الله تعالی د نعمتونو اظهار يې کاوه، نو ځکه يې ښه لباس اغوستی او د دنيا له رسم او رواج نه ښه خبر وو، چې لباس يوازې يو فزيکي پوښاک نه دی، بلکې دا د يو کس د شخصيت، اعتبار او باور ښه ده په ځانگړې توگه بيا د يو عالم او تاجر لپاره.

۱۵. دواړو خواوو ته گټه (Win-Win Situation)

ستر پانگوال وارن بافت وايي د برياليتوب راز په دې کې دی چې له نورو سره هغه څه وکړئ چې تاسو غواړئ هغوی يې ستاسو سره وکړي. سټېفن کووي په 7 Habits of Highly Effective People ګڼ کتاب کې Win-Win ذهنيت درلودل د متقابل درناوي او اوږد مهاله اړيکو لپاره اساسي دی.

په تجارت کې له مهمو اصولو څخه يو دا دی چې معامله يوازې د يوې خوا په گټه نه، بلکې د دواړو په گټه وي. که د يوه تاجر

د کوفې تاجر | ۸۷

په سوداگریزو چارو کې یوازې خپله گټه مطرح وي او د مشتری حقونه تر پښو لاندې کېږي، دا معامله که څه هم لنډ مهال کې گټه کوي، خو اوږد مهال کې د ناکامۍ او بې باورۍ لامل ګرځي.

د مشتری خوشالي اړینه ده او مشتری هغه وخت خورا ډېر راضي او خوښ وي، کله چې ستاسره په تجارت کولو کې خپله گټه احساس کړي. کله مشتری ستاسو له قیمت څخه راضي وي او کله بیا د قیمت کیسه کې نه وي، له کیفیت څخه راضي وي.

امام ابوحنیفه رحمه الله همدا اصل په خپل تجارت کې عملي کاوه. هېڅکله مشتری په داسې حال کې د امام صاحب له مغازې نه دی وتلی چې پوره پوره به راضي نه وو. حتی کله کله خو به مشتری راضي و، خو امام صاحب به بیا هم نوره گټه ور رسول غوښتل، مخکې مو د یوې ښځې یادونه وکړه، په خپله خوښه یې توکر په سل درهمه ورکاوه، خو امام صاحب په پنځه سوه ځنې واخیست.

امام صاحب په خپل کاروبار کې د (Win-Win Situation) یانې د دواړو خواوو گټې ته پوره پوره ژمن و. په همدې کار سره مشتری یوازې په جنس کې گټمن وو، خو امام صاحب به د دنیوي گټې ترڅنګ په دې طریقه د الله رضا هم گټل. هغه په دې باور و، چې موږ په خپلو معاملو کې د خلکو د حقونو تر پښو لاندې کولو اجازه نه لرو. زموږ گټه یوازې هغه وخت برکت لري چې مشتری هم خوشاله وي.

په ۲۰۲۴ کال کې فوربز (Forbes) د کیت وېټس یو مقاله نشر کړه، د کیت ټولې خبرې پر Win-Win باندې راګرځي، یانې په یوه

معامله کې دواړو خواوو ته گټه رسول، هغه د خپل تحليل په مټ دا بنودلې چې داسې کاروبار کول چې دواړو طرفونو ته پکې گټه وي، دا خورا لويې پوهې او ستراتيژۍ ته اړتيا لري. ستا کاروبار به له هره اړخه شفاف وي، له خيانتنه به خلاص وي او ته به د نورو د بريالي کېدو فکر لرې، بيا د Win-Win اصل عملي کولای شې.

د کاروبار مسلکيان وايي، هغه شرکتونه يا تجاران چې يوازې لنډمهاله گټه غواړي، له بازاره به يې ډېر ژر کمبله ټوله شي، خو هغه څوک چې خپل کيفيت ته کار کوي، له حالاتو او زمانې سره پرمختگ کوي، د مشتري رضایت ته پاملرنه کوي او د خپلو معاملو شفافيت ساتي، هغوی دايمي بريا ترلاسه کوي.

۱۶. د سيالۍ پرځای همکارۍ ته وده ورکول

نن د "Networking" يا شبکې جوړونې ارزښت په نړيوال تجارت کې خورا زيات شوی دی. شرکتونه هڅه کوي د دې پر ځای چې د سيالانو سره سيالي وکړي، دوی په گډه کار کوي. امام صاحب خورا لويه شبکه جوړه کړې وه، شاگردان او غلامان يې د تجارت برخه وه. له کوفې څخه دباندي په مرو، نيشاپور، بغداد او بصره کې امام صاحب له تجارانو سره صادرات او واردات درلودل.

د شاوخوا ټولو دوکاندارانو سره يې ښې اړيکې لرلې. د عمرو بن حريث په سراي کې تر ټولو لويه مغازه د امام صاحب وه، کله چې به کوم څوک ټوکر پسې گرځېدل او پيدا به يې نه کړ، نو نورو دوکاندارانو به ورته ويل چې دا ډول ټوکر زموږ د ښار د ستر پوه او فقيه سره پيدا کېږي.

زموږ په بازار کې د آزاد رقابت د نامه څخه په غلطه استفاده

د کوفې تاجر | ۸۹

يو کاروباري و مشتري ته د بل کاروباري غيبت کوي، هغه کمزوری بشي او يا يې د جنس عيونه بيانوي. سيالي يا له نورو سره ناسالم رقابت کېدای شي لنډه مهاله خوند يا بريا ولري، خو اوږده مهال کې بيا د خپگان، سټرس، وپړې او بې اعتمادۍ سبب گرځي. برعکس، همکاري باور زېږوي، د ستونزو حل اسانه کوي او په ورځني کاروبار کې سکون درېښي. همدا لامل دی چې نن ستر نړيوال برانډونه سره يوځای کېږي او گډ شرکتونه (Joint Ventures) جوړوي، څو د نوښت او پرمختگ له لارې دواړو ته گټه ورسېږي.

۱۷. د کاروبار او شخصي ژوند ترمنځ توازن ساتل

امام ابوحنيفه رحمه الله عليه د خپل ژوند مهالوېش ډېر ښايسته ترتيب کړی وو؛ د الله تعالی و عبادت، د شاگردانو و تدريس، د فقهي د تدوين و حلقې، د کاروبار و څارنې، ټولنيز ژوند، د دوستانو و پوښتنې او و خپل استراحت ته پکې ځای ورکړل شوی وو او د ټولو عبس او وخت ضايع کوونکو کارونو څخه يې ځان ساتلی وو. و خپلو شاگردانو ته يې هم د دې ټولو چارو سپارښتنه کول.

و يوسف بن خالد السمتي ته وايي: له ښو خلکو سره ملگرتيا وکړه، کله کله ټوکې ټکالي کوه او خپلوي پاله. بيا ورته وايي: که دي د ملگرو څخه څوک ناروغه شي پوښتنه يې کوه، که د څه مودې لپاره ستا کوم ملگری ښکاره نشو، نو پلټنه يې وکړه، که چاته غم رسېدلی وي تسلي ورکوه، که تکليف کې وي مرسته يې کوه، که چا د يو کار کولو وړانديز درته وکړ کار يې وړ وکړه. خپله امام صاحب د همسايه گانو و پوښتنې ته ورتلی او د دوستانو په جنازو کې يې گډون کاوه. د جمعې په ورځ به يې شاگردانو ته ميلستيا جوړول، خواره، رنگارنگ ميوې او د خرما شربت به يې

۹۰ | علي الله متوكل

ورته تيارول. سفیان بن عیینہ رحمة الله عليه وایي: امام ابوحنیفه رحمة الله عليه و ماته ډېرې تحفې را لېږلي.

گورو چې امام صاحب د ژوند د ټولو برخو ترمنځ یو توازن ساتلی وو، یو کار د بل کار ځای نه نیوی. زموږ په ژوند کې د هرڅومره ټیکنالوژۍ او لارښودونو په شتون کې بیا هم ټول مهالوېش گډوډ دی. کاروبار، دوکانداري یا دفتر مو عبادت را گډوډ کړی وي په ډېر تکلیف د ورځي دوه یا درې لمونځونه په جماعت کوو، په سختی سره په یوه یا دوو او کله کله په درو میاشتو کې د قرآن کریم یو ختم کوو. کاروبار او د دفتر چارې مو په کورني ژوند ننوتی او د کور چارې مو د دفتر یا کاروبار په کارونو ننوتی. پر دوستانو پوښتنه، په غم او ښادی کې گډون، د الله تعالی ذکر، د علماوو سره ناسته، مطالعه او ورزش خو بیخي د هغه کارونو له جملې څخه دي چې میاشت کې کله کله وخت ورته پیدا شي او پردې ټولو سربېره چې کله د میاشتې په پای کې له ځان سره محاسبه وکړو، نه مو کار مخته تللی وي، نه مو کورنی ته وخت ورکړی وي او څومره چې مو ځغستلي وي هغومره لاسته راوړنه هم نه لرو.

د کاروبار او دفتر او شخصي ژوند ترمنځ توازن ساتل خورا اړین دي او د انسان د ذهني، فزيکي او ټولنيز ژوند پر کيفيت مستقيمي او ژورې اغېزې لري. په ننۍ نړۍ کې د کاروبار يا د دفتر د فشارونو يا د غيرمنظم مهالوېش يا د بيخي ډېرو کارونو له امله خلک د شخصي ژوند لپاره وخت نه لري، چې دا بيا د سټريس، کورني جنجال، طلاق، روغتيايي ستونزو او ذهني ستريا سبب گرځي. حتی بيلیونران شته چې پر شتمنی او شهرت سربېره د کورنيو او

د کوفې تاجر | ۹۱

ټولنيزو اړيکو له خرابوالي سره مخ دي. که د دې بيلیونرانو لیست ستاسو مخته ږدم و سلگونو کسانو ته به ورسېږي، یوازې به له یو څو کسانو یادونه وکړو: مېلیندا او بېل گېټس، ماککېنزي او جیف بېزوس، جستین او ایلن ماسک، تالولا او ایلن ماسک یو بل ته طلاق ورکړی او بېل شوي. دا ټول د نړۍ تر ټولو شتمن کسان دي. په ۲۰۲۴ کال کې د وال سټریټ ژورنال په وینا چې ایلن ماسک کوکاین او بېل نشيې توکي کاروي او زیاتوي چې د ده دا کړنو د سپېس ایکس او ټیسلا شرکتونو د بورډ غړي او مشران په تشویش کې اچولي. د همدې کال په اگست کې خپله ایلن ماسک وویل: زه د خپگان د کمولو لپاره کیتامین Ketamine استعمالوم.

و پورته خبرو ته په کتلو سره به ووايو چې امام صاحب د ژوند هره چاره په څومره بڼه ډول پر خپل ځای او خپل وخت کول. د هارورډ پوهنتون یوه څېړنه کې وايي، چې هغه کسان چې د ژوند په چارو کې توازن ساتي هغوی خوشاله وي او ډېر کار کولی شي. همدا د امام صاحب کمال وو چې د ژوند په هره برخه کې تر ټولو وړاندې وو، نه یې په تجارت کې سیال وو، نه په تقوی کې، نه په تدریس کې او نه د فقهي په تدوین کې او د امام صاحب دا کمالونه د ده د عصر ټولو موافقو او مخالفو منلي. خبره د (د اغېزناکو خلکو ۷ عادتونه) کتاب د لیکوال سټېفن کووې په وینا پای ته رسوم:

”د متوازن ژوند لپاره انسان باید د ژوند ټولو اړخونو ته پاملرنه وکړي، نه یوازې یوه اړخ ته“

خلاصه

سراج الاثمه، امام اعظم امام ابوحنيفه رحمة الله عليه نه يوازې د فقهي امام و، بلکې ستر ښوونکی، د الله تعالی عبادت کوونکی، د مسلمه امت خیرخوا او يو بريالی تاجر هم وو. خپل ټول کاروبار او د کاروبار اصول يې د اسلامي ارزښتونو او تجارتي اخلاقو په رڼا کې وه. په خپل پراخ تجارت کې يې د صداقت، انصاف، امانتداری، نرمۍ، د مشتريانو سره د ښه چلند، د غیر عادلانه گټې نه کولو، د کارونو ویشلو، د کارمندانو روزلو او د قوي مدیریت اصولو ته پوره پام کاوه.

کاروبار يې داسې تنظيم کړی وو چې د ده د تدریس، د فقهي د تدوين، د عبادت او د ټولنيزو فعاليتونو خنډ نه گرځېدی. هره ورځ يې د درس حلقه درلودل، د فقهي و مجلس ته حاضرېدی، د کاروبار څارنه يې کول، د ناروغ و پوښتني او جنازې ته تلې او د نېستمن او اړمن پوښتنه يې کول او د شپې يې عبادت کاوه. امام ابوحنيفه د وخت ارزښت پېژانده، د خپل ژوند هر ساعت يې په خدمت، کار، عبادت او تدریس لگولی و. د کورني ژوند، کاروبار او ټولو چارو ترمنځ يې توازن ساتلی وو.

له مشتريانو سره يې ښه چلند کاوه، نرمي يې غوره گڼله، حتی که چا به پور نه شو ورکولی، نو امام صاحب به هغه ته وخت ورکاوه يا به يې پور ورته بښی. يوازې د مشتريانو سره نه، بلکې د کارمندانو او شريکانو سره يې هم ښه چلند کوی. کارمندان يې روزل، د صداقت او انصاف درس يې ورکاوه، د اجناسو د عيب بيانول يې ور ښودل او د تجارت په اصولو يې پوهول. د دې لپاره چې کاروبار يوازې په خپله و نه کړي، کارونه يې و شريکانو، کارمندانو

د کوفې تاجر | ۹۳

او مازون التجارة (په تجارت گمارل شوو غلامانو) ته سپارل.

له تجارت څخه يې موخه پيسې گټل نه وه. د خپل شخصي تجارت کولو دوي لويې موخې يې يو مولانا گيلاني صاحب د حکومت د دندو، تحفو او پيسو څخه ځان ژغورل يادوي. کوم علماء چې د حکومت او خلکو محتاج نه وي هغوی د الله تعالی د حکم په بيانولو او فتوی ورکولو کې له هېچا څخه هېڅ ډول وېره نه لري، کوم څوک چې له مخلوق څخه بې نياز وي، هغوی د حق په اختيارولو او د حق په بيانولو کې له چا څخه ډار نه لري، نو ځکه امام صاحب د امويانو د والي ابن هبیره او د عباسيانو د تر ټولو قوي خليفه ابوجعفر منصور په وړاندې سپين سپين پريښوده. د امام ابوحنيفه رحمه الله عيه د تجارت بله موخه د "امام ابوحنيفه، سوانح و افکار" کتاب ليکوال و خلکو ته کومک رسول او هغوی ته د کار زمينه برابرول گڼي. امام ابوحنيفه رحمه الله عليه په خپل تجارت د خلکو پورونه او قرضونه خلاصول، د علماوو، مشائخو او د حديثو د استادانو مالي مرسته يې کول او په تجارت سره يې و خپلو شاگردانو، خادمانو، شريکانو او غلامانو ته د حلال رزق زمينه برابرول.

امام ابوحنيفه رحمه الله عليه د عدل، صداقت، امانتداري، د کارمندانو روزني، د مشتريانو رضاييت، د قوي مديريت، د تجارت او خپل ژوند ترمنځ توازن او د غير ضروري مخالفتونو څخه د ډډه کولو اصول خپل کړي وه. که نن ورځ تجاران د امام ابوحنيفه اصول عملي کړي، نو دوی به نه يوازې په خپل تجارت کې بريالي شي، بلکې د خلکو باور، د تجارت او ډډمهاله کاميابي او د الله تعالی رضی به هم ترلاسه کړي. ان شاء الله

مأخذونه

۱. نعماني، شمس العلماء مولانا شبلي، سيرت النعمان، اسلامي ڪتب خانہ، لاهور
۲. قاسمي، امانت علي (۲۰۱۶)، امام ابوحنيفه سوانح و افكار، ايجوڪپشنل پبليشينگ هاوس، ڊهلي
۳. ابوزهره، شيخ محمد (۱۹۸۳)، ابوحنيفه: حياتہ وعصرہ - آراؤه و فقہه، درپيم چاپ، اردو ژباړه: مولانا غلام احمد حريري، المطبعة العربية
۴. مستسعد، محمد حسين (۱۳۲۸)، امام اعظم ابوحنيفه رحمه الله او د هغوى د ژوندانه بېلا بېل اړخونه، خير جليس خپرندويه علمى قلمى ټولنه
۵. موسى، دكتور يوسف (۱۳۸۷)، ابوحنيفه او د ده په مذهب كې انساني ارزښتونه، پښتو ژباړه: محمد گلاب ننگرهاري، صداقت خپرندويه ټولنه، كندهار
۶. عارف بالله مجدد زمانه مولانا شاه حكيم محمد اختر رحمه الله عليه (۱۳۹۴)، د رسول الله ﷺ په وړاندې د دنيا حقيقت، كندهار
۷. عتيق، مولوي محمد فاضل (۱۳۹۵)، د اسلام ستر اتل امام اعظم ابوحنيفه، مدينه خپرندويه ټولنه، جلال آباد
۸. ابلاغ، دوكتور عنايت الله (۱۳۹۸)، امام اعظم ابوحنيفه و افكار او، رياست تدقيق و مطالعات علوم اسلامى وزارت ارشاد، حج و اوقاف، كابل
۹. كاندهلوى، مولانا محمد نكريا (۱۳۹۴)، د تجارت فضائل، پښتو ژباړه: محمد رسول سعيد، صداقت خپرندويه ټولنه، كندهار
۱۰. عاشق الهى، مولانا محمد (۱۳۹۱)، د امام اعظم رحمه الله عليه لنډه پېژندنه،

د کوفې تاجر | ۹۵

دوهم چاپ، پښتو ژباړه: مولوي احمدالله ابوالبدر مرتاض، صداقت خپرندويه ټولنه، کندهار

۱۱. کيوساكي، رابرت (۱۴۰۱)، د يويشتمې پېړۍ تجارت، دوهم چاپ، پښتو ژباړه: علي الله متوكل، اكسوس كتابپلورنځۍ، كابل

۱۲. متوكل، علي الله (۱۴۰۲)، لوی ژوند کوچني گامونه، درېيم چاپ، صداقت خپرندويه ټولنه، کندهار

۱۳. صفدر، مولانا سرفراز خان (۲۰۰۷)، مقام أبي حنيفه، يولسم چاپ، مکتبه صفدریه، لاهور

۱۴. صديقي، پوهنيار نداء محمد (۱۴۰۴)، د اسلام اقتصادي نظام، درېيم چاپ، صداقت خپرندويه ټولنه، کندهار

۱۵. تېرېسي، بريان (۱۳۹۸)، د کاروبار ځواک، دوهم چاپ، پښتو ژباړه: حامدالله ستون، اكسوس كتابپلورنځۍ، كابل

۱۶. ناروېي، مولانا عبداللطيف (۱۴۰۳)، د وخت ارزښت او مديريت، پښتو ژباړه: حسيب الله سجاد، افغان طبيب خپرندويه ټولنه، كابل

۱۷. متوكل، علي الله (۱۴۰۲)، د اسلام لنډ تاريخ، صداقت خپرندويه ټولنه، کندهار

Hosein, Imran N. Gold Dinar and Silver Dirham – Islam and Future of Money. Imran N. Hosien Publications. 2007

Hosein, Imran N. The Importance of the prohibition of Riba in Islam. Imran N. Hosien Publications. 2nd Edition. 2019

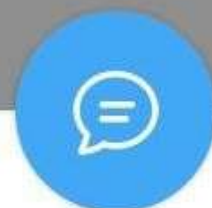
Glazer, Robert. Elevate Your Team. Simple Truths. 2023

RAHMANI
LIBRARY

رحماني كتابتون
Rahmani رحماني كتابتون

کانال عمومی

توضیحات

رحماني كتابتون : يو ادبي او علمي چينل دی ، چيرې چې ته کولی شې له هر ډول کتابونو، ناولونو، اسلامي اثارو، او ادبي ليکنو څخه برخمن شې.

رحماني كتابتون : د ځوان ذهنونو روزنتون !
<https://t.me/RahmaniLibrary1>

t.me/RahmaniLibrary1

لينک دعوت

اعلانها

غيرفعال

دا کتاب له رحمانی کتابتون څخه ډانلود شوی . او هو
د نورو غوره او نویو PDF کتابونو لپاره رحمانی کتابتون
درسه وڅارئ . زموږ د ټیګرام چینل د پیدا کولو لپاره
په سرچ کې په پښتو یا انګلیسي دغه لاندې حروف ولیکئ :

رحمانی کتابتون

Rahmani library

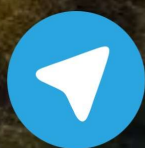

زموږ فیسبوک پاڼه

PaktekawalAfghan

یادونه : ملګرو که تاسو نوې کتابونه لرئ او تر اوسه نوې
سکن شوې ، نو سکن یې کړئ او موږ ته یې واستوئ که په هره
ژبه ، او هره برخه کې وې ، ترڅو موږ یې له نورو مسلمانانو
سره شریک کړو او په ثواب کې سره شریک شو .! مینه او مننه
موږ ته یې په دې لاندې نمبر په ټیګرام کې را واستوئ :

+93 789212634

<https://t.me/RahmaniLibrary1>
<https://t.me/RahmaniLibraryChat>

په دې کتاب کې د اسلامي فقهې ستر امام ابوحنيفه رحمه الله د کاروبار او تجارت په اړه عملي نظريات او اصول راټول شوي دي. هغه څوک چې پخپله د کوفې په بازار کې يو باوري او بريالی تاجر و. ليکوال هڅه کړې چې د هغه د ژوند واقعات، د ده په خبرو کې پټ حکمتونه، او هغه فقهي اصول چې په تجارت کې يې لارښود و، په ساده او روانه ژبه وړاندې کړي.

دا کتاب د سوداگرو، چارواکو، محصلينو او هر چا لپاره الهام بښونکی دی چې غواړي په حلاله گټه، انصاف او د الله تعالی په وېرې سره کاروبار وکړي.

بیه
80
Price
6.99\$

ISBN 978-9936-675-04-9

9 789936 675049